

Bryssel den 8.6.2016
COM(2015) 586 final/2

CORRIGENDUM

This document corrects document COM (2015)586 final of 24.11.2015.

Concerns the Swedish language version.

Throughout the document, mistranslation, terminology, omissions and references were corrected.

The text shall read as follows:

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 för att inrätta ett europeiskt
insättningsgarantisystem**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 för att inrätta ett europeiskt insättningsgarantisystem

MOTIVERING

I detta lagförslag förutses inrättandet av ett europeiskt insättningsgarantisystem som den tredje pelaren i bankunionen, i tre successiva steg: ett återförsäkringssystem för deltagande nationella insättningsgarantisystem under en inledande treårsperiod, ett koassuranssystem för deltagande nationella insättningsgarantisystem i en andra period på fyra år samt fullständig försäkring för deltagande nationella insättningsgarantisystem när systemet är etablerat. Ett nationellt insättningsgarantisystem får endast dra fördel av det europeiska insättningsgarantisystemet om dess fonder är under uppbyggnad i enlighet med en precis finansieringsbana och i övrigt följer unionsrättens grundläggande krav. Den gemensamma resolutionsnämnden, som skulle utvidgas för att förvalta det europeiska insättningsgarantisystemet, är tänkt att övervaka de nationella insättningsgarantisystemen och frigöra medel först när klart definierade villkor har uppfyllts. Införandet av det europeiska insättningsgarantisystemet skulle åtföljas av ambitiösa parallella åtgärder för att minska riskerna i medlemsstaternas banksektorer.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Motiv och syfte med förslaget

Kommissionen förordade 2012 en bankunion som skulle sätta banksektorn på rätt köl och återupprätta förtroendet för euron som en del i en mer långsiktig vision för ekonomisk och finanspolitisk integration¹. Bankunionen bör genomföras genom att lyfta upp tillsynen på europeisk nivå genom inrättandet av ett sammanhållet ramverk för krishantering inom banksektorn och, minst lika viktigt, ett gemensamt system för insättningsskydd. De första två stegen har genomförts genom införandet av den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen, men ett gemensamt system för insättningsskydd har däremot ännu inte inrättats.

De fem ordförandenas rapport² och kommissionens uppföljande meddelande³ anger en tydlig plan för fördjupning av den ekonomiska och monetära unionen (EMU), inbegripet åtgärder för att ytterligare begränsa riskerna för den finansiella stabiliteten. Färdigställandet av bankunionen är ett nödvändigt steg mot ett fullständigt och fördjupat EMU. För den gemensamma valutan är ett enhetligt och fullt ut integrerat finansiellt system avgörande för en

¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – En färdplan för en bankunion, COM(2012) 510, 12.9.2012.

² De fem ordförandenas rapport ”Färdigställande av EU:s ekonomiska och monetära union”, av den 22 juni 2015, http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_sv.pdf.

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska centralbanken om stegen mot färdigställandet av den ekonomiska och monetära unionen, COM(2015) 600 final, den 21 oktober 2015.

effektivpenningpolitisk transmission, en adekvat riskdiversifiering mellan medlemsstaterna och det allmänna förtroendet för euroområdet banksystem.

De fem ordförandenas rapport föreslår särskilt inrättandet, på lång sikt, av ett europeiskt insättningsgarantisystem som den tredje pelaren i en fullfjädrad bankunion vid sidan av banktillsyn, som har anförtratts den gemensamma tillsynsmekanismen, och bankresolution, som har anförtratts den gemensamma resolutionsmekanismen.

I de fem ordförandenas rapport påpekas att, eftersom det rådande systemet med nationella insättningsgarantisystem fortfarande är sårbart för stora lokala chocker, skulle ett gemensam insättningsgaranti öka bankunionens motståndskraft mot framtida kriser.

I sitt uppföljningsmeddelande av den 21 oktober åtog sig kommissionen att lägga fram ett lagförslag före slutet av 2015 om de första stegen mot ett europeiskt insättningsgarantisystem i syfte att skapa ett mer alleuropeiskt system, frikopplat från nationalstaten, för att stärka den finansiella stabiliteten så att medborgarna kan vara förvissade om att deras insättningar trygghet inte beror på deras geografiska läge, och att sunda banker inte straffas på grund av sin etableringsort.

I linje med de fem ordförandenas rapport angav kommissionen att ett första steg skulle tas mot ett mer gemensamt system, byggt på en ”återförsäkringsmodell” som tar hänsyn till olika finansieringsnivåer i nationella system, samt problemställningen kring moralisk risk. En gemensam insättningsgarantifond skulle skapas och förvaltas under överinseende av den befintliga gemensamma resolutionsnämnden. Det europeiska insättningsgarantisystemet skulle vara obligatoriskt för euroområdets medlemsstater och stå öppet för medlemsstater utanför euroområdet som vill ansluta sig till bankunionen.

Det europeiska insättningsgarantisystemet skulle stegvis utvecklas från ett återförsäkringssystem till ett helt ömsesidigt koassuranssystem över flera år. När det gäller ansträngningar för att fördjupa EMU, tillsammans med arbetet på att inrätta bryggfinansiering för den gemensamma resolutionsfonden och för att utveckla en gemensam finanspolitisk säkerhetsmekanism, är detta steg nödvändigt för att minska kopplingarna mellan banker och staten i enskilda medlemsstater genom att gå mot riskdelning mellan samtliga medlemsstater i bankunionen, och därmed stärka bankunionen när det gäller att uppfylla dess huvudmål. En sådan riskdelning genom steg för att stärka bankunionen måste emellertid äga rum parallellt med riskreducerande åtgärder i syfte att mer direkt bryta kopplingen mellan banker och stater.

1.2. Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Den föreslagna förordningen är förenlig med befintliga bestämmelser.

Till följd av inrättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen genom förordning (EU) nr 1024/2013⁴ och av den gemensamma resolutionsmekanismen genom förordning (EU) nr 806/2014⁵, tar det europeiska insättningsgarantisystemet sikte på den bristande överensstämmelsen mellan unionens tillsyn och resolution av banker i de deltagande

⁴ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

medlemsstaterna å ena sidan, och de nationella insättningsgarantisystemens effektivitet och trovärdighet om dessa banker skulle falla, i enlighet med direktiv 2014/59/EU om insättningsgarantisystem⁶, å andra sidan.

Denna föreslagna förordning bygger på det befintliga ramverket av nationella insättningsgarantisystem såsom reglerat av direktivet om insättningsgarantisystem. En enhetlig tillämpning av ramverket för insättningsgaranti i de medlemsstater som medverkar i det europeiska insättningsgarantisystemet skulle stärkas som ett resultat av denna föreslagna förordning, genom att beslutsfattande, övervakning och genomförandebefogenheter för ramverket för insättningsgarantier anförtros en gemensam nämnd för resolution och insättningsgarantier (nedan kallad *nämnden*).

1.3. Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Det europeiska insättningsgarantisystemet skulle bidra till att minska kopplingen mellan hur enskilda medlemsstaters finansiella ställning uppfattas och finansieringskostnaderna för banker som är verksamma i de medlemsstaterna, och därigenom bidra till att bryta kopplingen mellan statsmakten och bankerna. Detta skulle öka banksektorns motståndskraft mot framtida kriser och bidra till det övergripande målet av finansiell stabilitet som är grunden för unionens **ekonomiska och monetära politik**. Risker skulle spridas ut mer jämnt, vilket skulle stärka den finansiella stabiliteten inte bara i de berörda medlemsstaterna, men också i andra deltagande och icke deltagande medlemsstater genom att begränsa potentiella spridningseffekter. Det kommer dessutom att bidra till att återupprätta lika villkor på den inre marknaden genom att begränsa sunda bankers underläge i konkurrensen på grund av deras etableringsort. I en finansiellt stabil miljö har kreditinstituten incitament att låna till den bredare ekonomin när deras finansieringskostnader minskar, vilket stimulerar tillväxt och sysselsättning och ökar unionens ekonomiska konkurrenskraft.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

2.1. Rättslig grund

Förslagets rättsliga grund är artikel 114.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*). Enligt denna kan åtgärder beslutas för tillnärmning av nationella bestämmelser som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

Den föreslagna förordningen syftar till att bevara den inre marknads integritet och förbättra dess funktion. En enhetlig tillämpning av ett enda regelverk för insättningsgaranti, tillsammans med tillgång till en europeisk insättningsgarantifond (nedan kallad *insättningsgarantifonden*) som förvaltas av en central myndighet, skulle bidra till väl fungerande finansmarknader och finansiell stabilitet i unionen. Det skulle avlägsna hinder för utövandet av grundläggande friheter och undvika betydande konkurrensstörningar, åtminstone i de medlemsstater som delar tillsyn och resolution av kreditinstitut och skydd av insättare på europeisk nivå.

Artikel 114 i EUF-fördraget är därför den lämpliga rättsliga grunden.

2.2. Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i EUF-fördraget ska unionen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

I den rådande situation där insättningsgarantisystem är enbart nationella, är de sårbara för stora lokala chocker när det finns stark växelverkan mellan banker och statsmakten. Denna situation undergräver det homogena insättningsskyddet och kan bidra till att insättarnas förtroende minskar.

Betydande skillnader i skyddsåtgärder för insättare som vidtas på nationell nivå, och i enlighet med lokala särdrag och finansieringsproblem, kan dessutom undergräva stabiliteten och integriteten på den inre marknaden.

Endast åtgärder på europeisk nivå kan garantera lämpligt skydd för insättare på den inre marknaden och försvaga kopplingen mellan nationella insättningsgarantisystem och respektive stats finansiella ställning.

Den gemensamma tillsynsmekanismen ger likvärdiga villkor för banktillsyn och minskar risken för underlåtenhet. Den gemensamma resolutionsmekanismen ska säkerställa att omstruktureringen kan genomföras till lägsta kostnad om en bank fallerar, att skattebetalarna är tillräckligt skyddade, att fordringsägarna får rättvis och lika behandling överallt på den inre marknaden, utan att bestraffas på grund av sin etableringsort. På samma sätt är det lämpligt att unionen lagstiftar för att vidta nödvändiga åtgärder för att skydda insättningar i kreditinstitut som omfattas av bankunionen.

Det europeiska insättningsgarantisystemet skulle också medföra betydande stordriftsfördelar, samtidigt som man undviker de negativa externa effekter som kan uppkomma till följd av rent nationella beslut och medel.

2.3. Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Enligt proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i EUF-fördraget får unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen.

Banktillsyn och bankresolution ska utövas på samma myndighetsnivå i bankunionen. Spänningar kan uppstå om en europeisk resolutionsmyndighet skulle besluta om likvidation eller resolution av en bank, utan att vara i stånd att samtidigt garantera att insättningarna är skyddade, vilket skulle hota den finansiella stabiliteten. Den nyligen inträffade krisen underströk verkligen behovet av snabba och beslutsamma insatser som backas upp av finansieringsarrangemang på europeisk nivå. Det europeiska insättningsgarantisystemet skulle säkerställa att samma regler tillämpas på samma sätt för att skydda insättningar i var och en av de deltagande medlemsstaterna. Fullgod back up-finansiering skulle förhindra att problem i enskilda banker leder till minskat förtroende för hela banksystemet i den berörda medlemsstaten eller i någon annan medlemsstat, som av marknaden uppfattas som exponerad för liknande risker.

Den ökade rättssäkerheten, korrekt anpassade incitament i bankunionssammanhang och ekonomiska fördelar med ett centralt och enhetligt skydd av insättare gör den föreslagna förordningen förenlig med proportionalitetsprincipen.

2.4. Val av instrument

En stegvis mer centraliserad tillämpning av de regler för insättningsgarantin som fastställs i direktiv 2014/59/EU av en gemensam unionsmyndighet i de deltagande medlemsstaterna kan bara säkerställas om de regler som styr den gemensamma insättningsgarantins upprättande

och funktion är direkt tillämpliga i medlemsstaterna, så att olika tolkningar i olika medlemsstater undviks. Detta samt det faktum att insättningsgarantifonden inrättas på bankunionsnivån, för att förvaltas av en nämnd som representerar samtliga medlemmar i bankunionen, kräver en förordning som det lämpliga rättsliga instrumentet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

3.1. Vad är problemet och varför är det ett problem?

I bankunionen är insättningsgarantin fortsatt helt nationell, vilket gör nationella insättningsgarantisystem sårbara för stora lokala chocker, och medlemsstaternas budgetar är fortsatt utsatta för risker i banksektorn. Detta hindrar att de samlade fördelarna av den inre marknaden och bankunionen förverkligas fullt ut, och kan påverka insättarnas förtroende negativt och kreditinstitutens och insättarnas rättigheter.

Insättningsgarantisystem finns i samtliga medlemsstater, i enlighet med kraven i direktiv 2014/59/EU. Även om de redan delar vissa allmänna aspekter med avseende på huvudsakliga egenskaper och funktionssätt, är viktiga aspekter fortfarande medlemsstaternas angelägenhet. Med Europeiska kommissionens godkännande kan medlemsstaterna också tillåta minskade målnivåer för tillgängliga finansiella medel.

Skillnaderna i finansieringsnivå och storlek på de 38 befintliga insättningsgarantisystemen i EU kan inverka negativt på insättarnas förtroende och försämra den inre marknads funktion.

3.2. Varför bör EU agera?

Ett europeiskt insättningsgarantisystem skulle komplettera bankunionen vid sidan av banktillsyn och resolution. Det skulle både minska insättarnas sårbarhet för stora lokala chocker och ytterligare minska den negativa återkopplingen mellan banker och statsmakten. I ett system där ansvaret för banktillsyn och resolution delas är dessutom de omständigheter under vilka ett nationellt insättningsgarantisystem får användas inte längre under nationell kontroll. Både direktiv 2014/59/EU (om rekonstruktion och avveckling av banker) och förordning (EU) nr 806/2014 (om den gemensamma rekonstruktionsmekanismen) innehåller bestämmelser om användningen av insättningsgarantifonder för resolution. Därför är inrättandet av ett gemensamt insättningsgarantisystem det nästa logiska steget för att färdigställa bankunionen och bättre anpassa ansvar och kontroll.

3.3. Vad kan uträttas?

En kvantitativ analys har undersökt ändamålsenligheten i ett helt ömsesidigt europeiskt insättningsgarantisystem för att hantera potentiella utbetalningar. Analysen visar att antalet banker och storleken på banker för vilka insättningsgarantifonden skulle kunna hantera utbetalningar ökar betydligt i ett europeiskt insättningsgarantisystem för samtliga medlemsstater, jämfört med nationella system.

Analysen visar också att den förväntade uteblivna betalningen, uttryckt som procentandel av målnivån, skulle vara lägre i ett europeiskt insättningsgarantisystem än i något av de nationella systemen.

Bedömningarna ovan har gjorts enligt antagandet att det europeiska insättningsgarantisystemet inte skulle kräva ytterligare bidrag från bankerna, utan att bankernas bidrag för att bygga upp nationella fonder i stället skulle användas för att bygga upp det europeiska insättningsgarantisystemet. Resultaten visar att samma medel, som i stället

görs tillgängliga för ett gemensamt insättningsgarantisystem, kunde innebära ett effektivare skydd och en effektivare användning av medel än att bibehålla rent nationella insättningsgarantisystem.

3.4. Vilka är alternativen för att uppnå målen?

3.4.1. Nuvarande finansieringsnivåer i planen för ett europeiskt insättningsgarantisystem

Bedömningen visar att det europeiska insättningsgarantisystemet inledningsvis skulle utgå från de nationella systemens mycket heterogena finansieringsnivåer. Detta betyder att det europeiska insättningsgarantisystemet kommer att behöva likviditetsstöd initialt, eftersom de lokala systemen fortfarande skulle vara nästan helt beroende av alternativ finansiering på nationell nivå. För det andra bör det europeiska insättningsgarantisystemet utformas för att undvika oproportionerliga fördelar för system som inte ännu har börjat samla in medel på förhand och undviker negativa incitament för att göra så i framtiden.

3.4.2. Det europeiska insättningsgarantisystemets tillämpningsområde

Skillnaderna i finansieringsnivå förväntas inte längre vara ett problem när insättningsgarantisystemen har uppfyllt kraven i direktivet för att bygga upp medel på förhand. Analysen visar att ett gemensamt system skulle fungera mer effektivt, dvs. tillhandahålla en högre skyddsnivå utan att behöva öka de totala bidragen. Systemet skulle också vara bättre rustat att minska medlemsstaternas exponering mot sina egna banksystem.

3.4.3. Bidrag

Analysen visar att i) riskviktningen av bidrag ändrar fördelningen av den finansiella bördan mellan banker i en viss banksektor, ii) riskbedömningen av en viss bank jämfört med andra banker i bankunionen, snarare än relativt banker i den nationella eller insättningsgarantisystemets banksektor sannolikt förändrar det bidrag som den *enskilda* banken ska betala. Ingen bankgrupp framstod emellertid som gynnad eller förfördelad.

Sannolikheten att ett insättningsgarantisystem måste mobilisera medel för att ersätta insättare ökar i takt med bankens risk. Därför avser förslaget att riskjustera bidragen, dvs. att fullfölja den princip som redan fastställts i direktiv 2014/59/EU.

För det andra visar analysen att kontrollgruppen inverkar på de bidrag som betalats av enskilda institut. I återförsäkringsfasen av det europeiska insättningsgarantisystemet, där risker huvudsakligen förblir nationella, fastställs därför en enskild banks riskprofil i förhållande till resten av dess nationella banksystem. När det europeiska insättningsgarantisystemet blir ett system med solidariskt ansvar på bankunionsnivå kommer en enskild banks riskprofil att bestämmas i förhållande till alla banker i bankunionen. Detta skulle säkerställa att det europeiska insättningsgarantisystemet förblir kostnadsneutralt generellt för banker och nationella insättningsgarantisystem, och undviker komplikationer vid fastställandet av bankers riskprofil under uppbyggnadsfasen av insättningsgarantifonden.

3.5. Grundläggande rättigheter

Den föreslagna förordningen är utan inverkan på skyddet av grundläggande rättigheter utöver dem i förordningen och direktivet som den ändrar och som tillgodoses i motiveringen till förordning (EU) nr 806/2014 om inrättande av en gemensam resolutionsmekanism.

4. BUDGETKONSEKVENSER

När det gäller dess funktioner som rör det europeiska insättningsgarantisystemet ska nämnden finansieras fullt ut av administrativa bidrag från kreditinstitut som är knutna till de deltagande

nationella insättningsgarantisystemen. Detta betyder i sin tur att de funktioner som rör det europeiska insättningsgarantisystemet inte kräver bidrag från EU:s budget. De ytterligare mänskliga resurser för nämnden som motsvarar 22 heltidsenheter i form av tjänster som tas upp i förteckningen, kontraktsanställda och utlånade nationella experter under år nio, efter det att full försäkring har uppnåtts, återspeglar de uppgifter som anförtros den av den föreslagna förordningen. På samma sätt som vid skapandet av den gemensamma resolutionsnämnden ligger de tjänster som krävs för utvidgningen av detta nya organ utanför ramen för den 5-procentiga personalminskning som fastställs i meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet och rådet COM(2013) 519 av den 10 juli 2013.

När det gäller dess funktioner som rör det europeiska insättningsgarantisystemet ska nämnden finansieras fullt ut av administrativa bidrag från kreditinstitut som är knutna till de deltagande nationella insättningsgarantisystemen. De ytterligare resurserna för nämnden återspeglar de uppgifter som den föreslagna förordningen anförtrot den.

5. NÄRMARE REDOGÖRELSE FÖR FÖRSLAGET

5.1. Ett europeiskt insättningsgarantisystem

Detta förslag avser att inrätta ett europeiskt insättningsgarantisystem genom ändring av förordning (EU) nr 806/2014 (förordning om en gemensam resolutionsmekanism). Reglerna för resolutionsmekanismen funktionssätt skulle inte modifieras av denna ändring.

5.1.1. Det europeiska insättningsgarantisystemets stegvisa utveckling

Den föreslagna ändringen av förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen inrättar det europeiska insättningsgarantisystemet i tre steg (artikel 2.2): ett återförsäkringssystem, ett samförsäkringssystem och ett fullständigt försäkringssystem. Det europeiska insättningsgarantisystemet skulle komma att förvaltas gemensamt av nämnden insättningsgarantisystem och deltagande insättningsgarantisystem eller, om ett insättningsgarantisystem inte självförvaltas, av den nationella myndighet som är ansvarig för det deltagande insättningsgarantisystemet (artikel 2.2 andra stycket). Insättningsgarantifonden är en del av det europeiska insättningsgarantisystemet. Det skulle fyllas av bidrag som är skyldiga att betalas av banker direkt till nämnden och beräknas och faktureras av de deltagande insättningsgarantisystemen.

5.1.2. Det europeiska insättningsgarantisystemets omfattning

Det europeiska insättningsgarantisystemet är tillämpligt på samtliga insättningsgarantisystem som är officiellt erkända i en deltagande medlemsstat och på alla kreditinstitut som är knutna till sådana system. De deltagande medlemsstaterna är de vars valuta är euro och de andra medlemsstater som har upprättat ett nära samarbete med Europeiska centralbanken för att delta i den gemensamma tillsynsmekanismen (artikel 4.1).

Eftersom täckningen som tillhandahålls av det europeiska insättningsgarantisystemet är begränsat till de obligatoriska funktioner som insättningsgarantisystemen har enligt direktivet, dvs. utbetalningar till insättare och bidrag till resolution, är det europeiska insättningsgarantisystemet tillämpligt på alla system som i princip kan möta utbetalningshändelser eller avkrävas bidrag till ett resolutionsförfarande. Detta inbegriper obligatoriska insättningsgarantisystem, institutionella skyddssystem och avtalsmässiga system som är officiellt erkända av en medlemsstat som insättningsgarantisystem (artikel 1.2 i direktiv 2014/59/EU). Deras erkännande såsom insättningsgarantisystem är oskiljaktigt kopplat till deras förpliktelser att ersätta insättare om insättningarna inte är tillgängliga, och att bidra till resolutionsförfarandena.

De deltagande insättningsgarantisystemens rättigheter och skyldigheter är den utsedda myndighetens om insättningsgarantisystemet inte förvaltas av ett privat organ, men av den utsedda myndigheten själv (artikel 2.2 andra stycket). Detta beaktar den egenbestämmanderätt som medlemsstaterna har när det gäller införande, erkännande och förvaltning av insättningsgarantisystem på nationell nivå (se artikel 2.18 i direktivet).

Om det nära samarbetet med en medlemsstat utanför euroområdet suspenderas eller avslutas, upphör täckningen genom den gemensamma resolutionsmekanismen av de deltagande insättningsgarantisystem som är officiellt erkända i denna medlemsstat och de kreditinstitut som är knutna till dessa insättningsgarantisystem, både avseende den gemensamma resolutionsmekanismen och det europeiska insättningsgarantisystemet (artikel 4). Endast i händelse av avveckling är varje insättningsgarantisystem också berättigat till en andel av de tillgängliga finansiella medel som insättningsgarantifonden förfogar över vid tiden för avvecklingen. Denna förmån tjänar till att förse respektive insättningsgarantisystem med de medel som det behöver för att uppfylla sina fonderingsskyldigheter enligt direktivet. Den andel som respektive insättningsgarantisystem får göra anspråk på är föremål för en beräkningsmetod. Med tanke på den lägre tröskel för tillräcklig finansiering som fastställs i artikel 11.5 a i direktiv 2014/59/EU, kan ett insättningsgarantisystem inte begära mer från insättningsgarantifonden än vad som är nödvändigt för att dess tillgängliga finansiella medel ska uppnå två tredjedelar av dess målnivå. Nämnden bör besluta, i samförstånd med den medlemsstaten, om formerna för överföringen av medel till respektive insättningsgarantisystem inom tre månader.

5.1.3. Allmänna principer som styr det europeiska insättningsgarantisystemet

Artikel 6 fastställer de allmänna principer som är tillämpliga både på den gemensamma resolutionsmekanismen och det europeiska insättningsgarantisystemet. Dessa principer blir relevanta när nämnden eller andra offentliga myndigheter och organ har rätt att fatta beslut eller vidta andra åtgärder.

Varken nämnden eller ett deltagande insättningsgarantisystem får diskriminera mot företag (inbegripet insättningsgarantisystem och deras medlemsbanker), insättare, investerare eller andra fordringsägare som är etablerade i unionen på grund av deras nationalitet eller etableringsort (artikel 6.1). Denna regel är en grundläggande princip i unionsrätten och av särskild vikt på finansmarknaderna där transaktioner mellan parter med olika nationalitet och olika etableringsorter är allmänt förekommande.

Nämnden och deltagande insättningsgarantisystem måste utföra alla handlingar, förslag eller åtgärder med fullständig hänsyn till och skyldighet att beakta den inre marknadens enhet och integritet (artikel 6.2). Att avlägsna finansiell fragmentering är en grundläggande drivkraft för bankunionen, och de myndigheter som förvaltar det europeiska insättningsgarantisystemet måste grundligt bedöma inverkan av varje särskild åtgärd eller beslut som de överväger i ljuset av den inre marknadens funktionssätt.

Artikel 6.3–6.5 om behandlingen av grupper är inte tillämplig på det europeiska insättningsgarantisystemet, men artikel 6.6 förhindrar nämnden från att fatta beslut inom det europeiska insättningsgarantisystemet som kräver att medlemsstaterna tillhandahåller extraordinärt offentligt finansiellt stöd, eller som inkräktar på deras budgetsuveränitet och finansiella ansvar.

Inom ramen för det europeiska insättningsgarantisystemet får nämnden fatta beslut som riktar sig till deltagande insättningsgarantisystem (artikel 74f). Deltagande insättningsgarantisystem måste följa detta, men artikel 6.7 låter dem ytterligare specificera de åtgärder som ska vidtas, så länge som dessa åtgärder följer nämndens beslut i fråga.

5.2. De olika stegen i det europeiska insättningsgarantisystemet

I samtliga tre steg – återförsäkring, samförsäkring och fullständig försäkring – skulle det europeiska insättningsgarantisystemet tillhandahålla både finansiering och täcka förluster för de deltagande insättningsgarantisystemen.

Den finansiering som tillhandahålls av det europeiska insättningsgarantisystemet hanterar ett nationellt insättningsgarantisystems initiala likviditetsbehov för att ersätta insättare inom tidsfristen för utbetalningar som fastställs i direktivet (i normalfallet sju arbetsdagar), men också för att i rätt tid uppfylla begäran om bidrag till resolutionsförfarande. Medlen måste återbetalas av de deltagande insättningsgarantisystemen till nämnden.

Det europeiska insättningsgarantisystemet skulle, i samtliga steg, också täcka de slutgiltiga förluster som det deltagande insättningsgarantisystemet ådragit sig, genom att ersätta insättare eller bidra till resolution. Ett deltagande insättningsgarantisystems slutgiltiga förlust är vanligen mindre än dess kompensationsutbetalningar till insättare eller dess bidrag till resolution. Efter en utbetalningshändelse kan insättningsgarantisystemet komma att driva in begäran om återbetalning av (garanterade) insättningar som insättarna höll mot banken i kris och som överförs till de deltagande insättningsgarantisystemen i den utsträckning som det kompenserar dessa insättare (artikel 9.2 första meningen i direktiv 2014/49/EU). Om en bank blir insolvent och dessa fordringar därför inte kan inlösas fullt kommer varje utdelning från konkursboet att minska insättningsgarantisystemets slutgiltiga förlust.

Om ett insättningsgarantisystem har bidragit till resolution kan dess förlust vara lägre än det bidragsbeloppet, särskilt om det belopp som insättningsgarantisystemet är skyldigt som bidrag minskas på grundval av en senare värdering (artikel 109.1 fjärde stycket jämfört med artikel 75 i direktiv 2014/59/EU om rekonstruktion och avveckling av banker).

Det gemensamma insättningsgarantisystemet täcker inte förluster genom tillkommande betalningar till det deltagande insättningsgarantisystemet. I stället minskas det belopp för de ursprungliga medel som det deltagande insättningsgarantisystemet ska återbetala med den andel av förlusten som täcks av det europeiska insättningsgarantisystemet.

Nivån på den finansiering som tillhandahålls och den andel av förlusten som täcks av det europeiska insättningsgarantisystemet ökar i varje steg.

5.2.1. Återförsäkring

Under återförsäkringsfasen, som föreslås vara i tre år, får det gemensamma insättningsgarantisystemet tillhandahålla begränsad finansiering och täcka en begränsad andel av den förlust från ett deltagande insättningsgarantisystem som ställs inför en utbetalningshändelse eller som har ombetts att bidra till resolution (artikel 41a).

I det inledande återförsäkringssteget begränsas täckningen till resolutionsförfaranden som leds av nämnden (artiklarna 41a.2 och 79). Rent nationella resolutionsförfaranden täcks endast av samförsäkring och fullständig försäkring.

5.2.1.1. Finansiering under återförsäkringssteget

Finansiering under återförsäkringssteget skulle tillhandahållas om likviditetsbrist föreligger för det deltagande insättningsgarantisystemet (artikel 41a.2). Förfarandet för att konstatera likviditetsbrist är olika beroende på huruvida a) det deltagande insättningsgarantisystemet utsätts för en utbetalningshändelse eller b) måste bidra till resolution.

- (a) Vid en utbetalningshändelse har ett deltagande insättningsgarantisystem (artikel 41b.1) likviditetsbrist om beloppet av täckta insättningar i det fallerande institutet är större än summan av a) beloppet för de tillgängliga finansiella tillgångar som det

deltagande insättningsgarantisystemet teoretiskt bör ha, givet den finansieringsbana som fastställs i artikel 41j, och b) beloppet för extraordinära efterhandsbidrag som det deltagande insättningsgarantisystemet kan anskaffa inom tre dagar från utbetalningen.

Det täckta insättningsbelopp som används för att beräkna likviditetsbrist utgörs endast av kvalificerade insättningar upp till den normala garantinivån på 100 000 euro eller motsvarande belopp i den nationella valutan (artikel 6.1 i direktiv 2014/49/EU). Tillfälliga höga saldon enligt definition i artikel 6.2 i direktiv 2014/49/EU eller eventuella avdrag som insättningsgarantisystemet får göra i enlighet med artiklarna 7 eller 8 i det direktivet före kompensation till insättarna är normalt sett inte ännu kända vid tiden för utbetalningen och beaktas därför inte. Användningen av en *hypotetisk* nivå av tillgängliga finansiella medel snarare än den faktiska nivån syftar till att försvaga det politiska incitamentet för ett deltagande insättningsgarantisystem att inte uppfylla kravet att samla in förhandsbidrag i linje med en tydlig finansieringsbana. Slutligen är extraordinära efterhandsbidrag (artikel 10.8 i direktivet), i den utsträckning som de kan samlas in inom en mycket kort period, en ytterligare källa till likviditet som skulle kunna minska likviditetsbristen för ett deltagande insättningsgarantisystem. Tredagarsfristen ger en lämplig balans mellan målet att först uttömma insättningsgarantisystemets likvida medel och behovet att ersätta insättarna senast sju arbetsdagar efter utbetalningshändelsen.

- (b) I resolutionsfallet (artikel 41b.2) är likviditetsbristen det belopp som det deltagande insättningsgarantisystemet måste lämna i bidrag för resolution, minus de tillgängliga finansiella medel som det deltagande insättningsgarantisystemet hypotetiskt sett bör ha tillgång till, med tanke på den finansieringsbana som inrättats genom artikel 41j. De tillgängliga finansiella medlens hypotetiska nivå är den enda likviditetsresurs som det deltagande insättningsgarantisystemet behöver ta i anspråk för att minska sin likviditetsbrist. I händelse av resolution behöver det deltagande insättningsgarantisystemet inte anskaffa kortsiktiga efterhandsbidrag eftersom artikel 10.8 i direktivet om insättningsgarantisystem är begränsad till utbetalningshändelser.

Om det deltagande insättningsgarantisystemet har likviditetsbrist får det begära medel från insättningsgarantifonden på upp till 20 % av denna brist. Resterande 80 % av likviditetsbristen måste täckas av andra finansieringskällor. Genom att tillämpa de tillgängliga finansiella medlens *hypotetiska* nivå för att beräkna likviditetsbristen möjliggör det europeiska insättningsgarantisystemet för de deltagande insättningsgarantisystemen som, vid tidpunkten för utbetalningshändelsen, har större tillgängliga finansiella medel än vad som krävs, att erhålla medel från det europeiska insättningsgarantisystemet för sin (tekniska) likviditetsbrist och att använda sina ytterligare medel för att (delvis) täcka de återstående 80 % av sin likviditetsbrist. De medel som tillhandahålls av det europeiska insättningsgarantisystemet är begränsade.

5.2.1.2. Förlusttäckning i återförsäkringssteget

I sitt återförsäkringssteg, utöver att tillhandahålla medel för likviditetsbrist, täcker det europeiska insättningsgarantisystemet i ett andra steg även 20 % av det deltagande insättningsgarantisystemets *överskjutande förlust*. Begreppet överskjutande förlust varierar beroende på huruvida det deltagande insättningsgarantisystemet ställdes inför en utbetalningshändelse eller anmodades bidra till resolution.

Vid en utbetalningshändelse (artikel 41c.1) ådrar sig det deltagande insättningsgarantisystemet en överskjutande förlust om det samlade beloppet som återbetalats

till insättare (artikel 8 i direktivet) överskrider summan av a) det belopp som det erhöll i insolvensförfaranden för insättningsfordringar (artikel 9.2 första meningen i direktiv 2014/49) som det erhöll genom att ersätta insättarna, b) de tillgängliga finansiella medel som det deltagande insättningsgarantisystemet hypotetiskt sett bör ha tillgång till med tanke på den finansieringsbana som inrättats genom artikel 41j, och c) de extraordinära efterhandsbidrag som de deltagande insättningsgarantisystemen kan samla in inom ett år från utbetalningshändelsen.

Medan likviditetsbristen beräknas på grundval av det täckta insättningsbeloppet (kvalificerade insättningar upp till 100 000 euro) får beräkningen av den överstigande förlusten, som görs senare i återförsäkringsförfarandet, grundas på de faktiska belopp som återbetalas till insättarna. Detta belopp minskas med de intäkter från konkursboet som det deltagande insättningsgarantisystemet har erhållit. Det hypotetiska beloppet för de tillgängliga finansiella medlen, som det deltagande insättningsgarantisystemet borde ha förfogat över vid tiden för utbetalningshändelsen, dras också av. Slutligen antas det deltagande insättningsgarantisystemet ha varit i stånd att samla in det belopp av efterhandsbidrag som det tillåts ta in enligt direktiv 2014/49 inom ett år efter utbetalningshändelsen. Detta motsvarar 0,5 % av samtliga garanterade insättningar i dess medlemsbanker (artikel 10.8 i direktiv 2014/49/EU) med efterhandsbidrag som samlades in inom en tredagarsperiod efter utbetalningshändelsen. Det resulterande beloppet motsvarar det deltagande insättningsgarantisystemets överskjutande förlust.

I händelse av resolution (artikel 41c.2) motsvarar den överskjutande förlusten det belopp som det deltagande insättningsgarantisystemet ska lämna in för resolution *med avdrag för* summan av:

- (a) det belopp som det kan ha återbetalat efter en efterföljande värdering kom fram till att dess bidrag borde ha varit lägre än det som ursprungligen begärts av resolutionsmyndigheten⁷, och
- (b) De tillgängliga finansiella medel som det deltagande insättningsgarantisystemet bör ha tillgång till, med tanke på den finansieringsbana som inrättas genom artikel 41j.

Återigen, det deltagande insättningsgarantisystemet behöver inte samla in efterhandsbidrag eftersom artikel 10.8 i direktivet är begränsad till utbetalningshändelser.

Förlusttäckning av 20 % av den överskridande förlusten tillämpas genom att minska de medel som det deltagande insättningsgarantisystemet måste återbetala till det europeiska insättningsgarantisystemet med förlusttäckningens belopp. Det europeiska insättningsgarantisystemets förlusttäckning är också begränsad.

5.2.2. Samförsäkring

Efter den inledande återförsäkringsfasen på tre år är deltagande insättningsgarantisystem medförsäkrade genom det europeiska insättningsgarantisystemet under en fyraårsperiod. Deltagande insättningsgarantisystem får begära både medel och förlusttäckning från insättningsgarantifonden om de ställs inför en utbetalningshändelse eller har ombetts bidra till resolution (artikel 41d). Det europeiska insättningsgarantisystemet tillhandahåller också medel för, och täcker förluster som uppkommer från bidrag till *nationella* resolutionsförfaranden.

⁷ betalning av mellanskillnaden enligt artikel 75 i direktiv 2014/59/EU: det antas att denna regel tillämpas analogt också i resolutionsfall inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen i enlighet med artikel 79.

Skillnaden med återförsäkringsfasen är att medel tillhandahålls och förluster täcks från den ”första euron” och den andel som bärs av det europeiska insättningsgarantisystemet kommer att öka successivt under koassuransperioden.

Det europeiska insättningsgarantisystemet tillhandahåller finansiering för en procentandel av de deltagande insättningsgarantisystemens likviditetsbehov till följd av en utbetalningshändelse eller en begäran om bidrag till resolution. Det täcker också samma procentandel av den förlust som det deltagande insättningsgarantisystemet slutgiltigt ådrar sig från dessa händelser. Andelen skulle vara 20 % under koassuransfasens första år och ökar varje påföljande år med 20 procentenheter för att uppnå 80 % under samförsäkringens sista år.

Vid en utbetalningshändelse är likviditetsbehovet lika med det totala beloppet för täckta insättningar i den fallerande banken, dvs. kvalificerade insättningar upp till 100 000 euro (artikel 41f.1). Förlusten beräknas genom att subtrahera de deltagande insättningsgarantisystemens intäkter från konkursboet (artikel 41g.1).

I händelse av resolution är likviditetsbehovet lika med det bidrag som nämnden respektive den nationella resolutionsmyndigheten begärt (artikel 41f.2). Förlusten beräknas genom att dra av den mellanskillnad som det deltagande insättningsgarantisystemet kan ha betalt efter en påföljande värdering fastställt att det initiala bidraget skulle ha varit lägre (artikel 41g.2).

Det skulle inte sättas tak på tillhandahållandet av finansiering eller förlusttäckningen.

5.2.3. Fullständig försäkring

Efter koassuransfasen på fyra år antas deltagande insättningsgarantisystem vara försäkrade fullt ut av det europeiska insättningsgarantisystemet. Fullständig försäkring tillhandahåller fullständig finansiering av likviditetsbehovet och täcker samtliga förluster orsakade av en utbetalningshändelse eller en begäran om bidrag till resolution. Mekanismen är densamma som i samförsäkringsfasen, men det europeiska insättningsgarantisystemet täcker 100 %.

5.2.4. Skyddsåtgärder för täckning genom det europeiska insättningsgarantisystemet

Förslaget omfattar skyddsåtgärder mot nationella insättningsgarantisystems inkorrekt eller otillbörlig tillgång till det gemensamma insättningsgarantisystemet. Dessa kommer att uteslutas om de har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt förordningen eller den nationella lagstiftningen som genomför viktiga bestämmelser i direktivet, eller om respektive medlemsstat har underlåtit att korrekt genomföra dessa artiklar (artikel 41i). De kommer endast att täckas av det europeiska insättningsgarantisystemet om deras tillgängliga finansiella tillgångar uppgår till minst den harmoniserade finansieringsbanan som fastställs i förordningen (artikel 41j). Detta syftar till att säkerställa att endast de deltagande insättningsgarantisystem som har uppfyllt sina skyldigheter som begränsar riskerna i det europeiska insättningsgarantisystemet erhåller dess skydd. Nämnden kan besluta att diskvalificera ett deltagande insättningsgarantisystem från det europeiska systemets täckning genom särskilda omröstningsregler.

5.3. Bedömning av stödåtgärden

Även om ersättningsutbetalningar från ett insättningsgarantisystem till insättare inte utgör statligt stöd, resulterar dess bidrag till resolution i en fördel för institutet under resolution, även om dessa avser att säkerställa att insättare fortsatt har tillgång till sina insättningar. Bidraget kan därför betraktas som statligt stöd och kan kräva anmälan till och godkännande från kommissionen. Om bidraget utgörs av finansiering på europeisk nivå (den gemensamma resolutionsfonden och insättningsgarantifonden) tillämpas förfarandet för statligt stöd analogt (artikel 19).

5.4. Förvaltning av det europeiska insättningsgarantisystemet

Det europeiska insättningsgarantisystemet är tänkt att förvaltas gemensamt av nämnden och deltagande insättningsgarantisystem (eller av den utsedda myndighet som förvaltar det deltagande insättningsgarantisystemet). Förfarandet kan grovt delas in i en fas som leder till tillhandahållande av finansiering och en fas efter tillhandahållandet av finansiering.

5.4.1. Förfarande som leder till finansiering

Deltagande insättningsgarantisystem måste utan dröjsmål underrätta nämnden när de får kännedom om omständigheter som sannolikt kommer att leda till en utbetalningshändelse eller en begäran om bidrag till resolution från resolutionsmyndigheten (artikel 41i). De måste lämna en uppskattning till nämnden av det väntade likviditetsbristen (återförsäkringsfas) eller likviditetsbehov (samförsäkrings- och fullständig försäkringsfas). Detta gör det möjligt för nämnden att förbereda sig för omedelbart tillhandahållande av finansiering vid en utbetalningshändelse, eller en begäran om att bidra till resolution.

Deltagande insättningsgarantisystem måste till nämnden omedelbart anmäla en utbetalningshändelse eller en begäran om bidrag (artikel 41l). Även om nämnden själv begärde bidrag till resolution (artikel 79) är en sådan anmälan fortfarande formellt nödvändig eftersom nämndens sammansättning i det gemensamma insättningsgarantisystemet skiljer sig från sammansättningen i den gemensamma resolutionsmekanismen (se nedan) och det deltagande insättningsgarantisystemet *inte behöver* begära finansiering eller förlusttäckning från det europeiska insättningsgarantisystemet. Förutom anmälan måste det deltagande insättningsgarantisystemet tillhandahålla nämnden information för att bedöma huruvida relevanta villkor har uppfyllts (artikel 41k):

- Beloppet för täckta insättningar för att beräkna likviditetsbristen eller likviditetsbehovet.
- De tillgängliga finansiella medlen vid tidpunkten för utbetalningshändelsen eller användning i resolution för att fastställa vilken nivå av tillgängliga finansiella medel som det deltagande insättningsgarantisystemet bör ha vid tidpunkten för utbetalningshändelsen eller användning i resolution, givet den finansieringsbana som fastställs i artikel 41j.
- Uppskattning av de extraordinära efterhandsbidrag som insättningsgarantisystemet kan samla in inom tre dagar från utbetalningshändelsen eller användning i resolution.
- Varje annat materiella hinder för det deltagande insättningsgarantisystemet från att uppfylla sina skulder gentemot insättare eller resolutionsmyndigheten och möjliga åtgärder.

Nämnden skulle inom 24 timmar fastställa huruvida villkoren har uppfyllts (artikel 41l.1) för det europeiska insättningsgarantisystemet enligt artikel 41a (återförsäkring), artikel 41d (samförsäkring) eller artikel 41h (fullständig försäkring). Den ska vidare fastställa, i princip inom samma tidsperiod, det finansieringsbelopp som den skulle tillhandahålla det deltagande insättningsgarantisystemet (artikel 41l.2 andra stycket).

Om ett eller flera deltagande insättningsgarantisystem samtidigt ställs inför flera utbetalningshändelser eller användning i resolution (händelser), kan insättningsgarantifondens tillgängliga finansiella medel eventuellt visa sig otillräckliga. I sådana fall skulle den finansiering som varje deltagande insättningsgarantisystem kan erhålla för varje händelse begränsas till en andel av insättningsgarantifondens tillgängliga finansiella medel, enligt en proportionell beräkning (artikel 41l.3).

Nämnden ska omedelbart informera deltagande insättningsgarantisystem om huruvida villkoren för täckning genom det europeiska insättningsgarantisystemet är uppfyllda, samt om det finansieringsbelopp som nämnden skulle tillhandahålla det deltagande insättningsgarantisystemet. Deltagande insättningsgarantisystem får, inom 24 timmar, begära en omprövning av nämndens beslut om vilket nämnden ska besluta inom ytterligare 24 timmar (artikel 41n).

Finansiering avses tillhandahållas omedelbart efter att nämnden har fastställt beloppet, och kommer att utbetalas i form av ett kontantbidrag till det deltagande insättningsgarantisystemet (artikel 41n). Om nämnden ökar finansieringsbeloppet efter att ha omprövat sitt ursprungliga beslut på begäran av det deltagande insättningsgarantisystemet, ska beloppet utbetalas när nämnden har fattat sitt beslut om begäran av omprövning.

5.4.2. *Förfarande efter finansiering*

Efter att ha tillhandahållit finansiering måste nämnden fastställa överskjutande förlust (återförsäkring) eller förlust (samförsäkring, fullständig försäkring) för de deltagande insättningsgarantisystemen, övervaka användandet av finansieringen för utbetalning till insättare eller för bidrag till resolution, och övervaka de deltagande insättningsgarantisystemens ansträngningar för att driva in insättningsfordringar från konkursboet.

Efter en utbetalningshändelse klarnar det överskjutande förlustbeloppet i takt med att det deltagande insättningsgarantisysteminsättningsgarantisystemet samlar in efterhandsbidrag och då och då erhåller intäkter från konkursboet. I fall av bidrag till resolution där inget efterhandsbidrag kan uppbördas av de deltagande insättningsgarantisystemen och regress mot tredje man saknas, kan den (överskjutande) förlusten fastställas redan efter det att det deltagande insättningsgarantisystemet har erhållit betalning för den mellanskillnad det har rätt till efter det att en påföljande värdering fastställde att det ursprungliga bidraget borde ha varit lägre. Därför, och endast efter en utbetalningshändelse, måste nämnden kontinuerligt bedöma hur den (överskjutande) förlusten utvecklas innan den slutgiltiga (överskjutande) förlusten fastställs. Parallellt ska de deltagande insättningsgarantisystemen till nämnden återbetala den finansiering de erhållit i portioner som motsvarar de efterhandsbidrag eller intäkter från konkursboet allteftersom de blir tillgängliga för det deltagande insättningsgarantisystemen (artikel 41o).

Skillnaden mellan den ursprungliga finansiering som de deltagande insättningsgarantisystemen erhåller från insättningsgarantifonden och det finansieringsbelopp som den slutligen ska återbetala till nämnden resulterar i den (överskjutande) förlust som täcks av det europeiska insättningsgarantisystemet.

Efter en utbetalningshändelse ska nämnden också noggrant övervaka utbetalningsförfarandet, och särskilt användningen av de medel som tillhandahållits de deltagande insättningsgarantisystemen i detta syfte, och hur de deltagande insättningsgarantisystemen har drivit sina insättningsfordringar inom ramen för insolvensförfarandet. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska tillhandahålla, med regelbundna mellanrum som fastställs av nämnden, precis, tillförlitlig och fullständig information, särskilt om utbetalningsförfarandet och utövandet av dess regressrätt i insolvensförfaranden. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska sträva efter att maximera sina intäkter från konkursboet. Försumligt uppträdande av det deltagande insättningsgarantisystemet kan resultera i skadeståndsanspråk av nämnden, men nämnden får, efter att ha hört det deltagande insättningsgarantisystemet, även besluta att själv utöva samtliga rättigheter som uppstår från insättningsfordringar som det deltagande insättningsgarantisystemet har övertagit. Nämnden kan sedan uppbära intäkterna direkt för sitt eget konto för att uppfylla sin begäran om

återbetalning av den finansiering som tillhandahållits det deltagande insättningsgarantisystemet (artikel 41q).

5.5. Finansiella bestämmelser för det europeiska insättningsgarantisystemet

För att det europeiska insättningsgarantisystemet ska fungera krävs finansiella resurser för att täcka administrativa kostnader och tillhandahålla nödvändig täckning (finansiering och förlusttäckning) för deltagande insättningsgarantisystem.

5.5.1. Allmänna budgetbestämmelser och administrativa bidrag

Budgeten består för närvarande av två delar: Del I för nämndens administration och del II för den gemensamma resolutionsfonden.

Det europeiska insättningsgarantisystemets administrativa kostnader skulle täckas av befintliga administrativa bidrag som betalas in till del I av nämndens budget, med beaktande av den ytterligare administrativa börda som det europeiska insättningsgarantisystemet orsakar och det faktum att tillämpningsområdet med avseende på person (*ratione personae*) i resolutionsmekanismen och i det europeiska insättningsgarantisystemet inte är identiskt (artikel 65.5).

Insättningsgarantifonden skulle innefattas i en ny del III av nämndens budget. Dess inkomst- och utgiftsstruktur (artikel 60a) motsvarar den i del II för resolutionsfonden (artikel 60) och förklaras vidare i avsnitt 5.5.2 nedan.

De allmänna budgetbestämmelserna (artiklarna 57, 58, 61–64 och 66) är också tillämpliga på del III av budgeten.

Nämnden skulle ha ansvar för att förvalta både den gemensamma resolutionsfonden och insättningsgarantifonden och investera deras medel enligt reglerna i den förordning om den gemensamma resolutionsmekanismen och delegerade akter som antagits av kommissionen (artikel 75).

5.5.2. Efterhandsbidrag till insättningsgarantifonden

Insättningsgarantifonden skulle fyllas med de förhandsbidrag som bankerna betalar direkt till nämnden och som beräknas och faktureras av de deltagande insättningsgarantisystemen på nämndens vägnar (artikel 74a.1). Dessa förhandsbidrag är ett åtagande som är separat från åtagandet att betala förhandsbidrag till deltagande insättningsgarantisystem i enlighet med artikel 10.1 andra stycket i direktiv 2014/49/EU. För att uppnå kostnadsneutralitet för banksektorn får dock de förhandsbidrag om inbetalats till insättningsgarantifonden kompenseras på det deltagande insättningsgarantisystemets nivå (se avsnitt 5.5.2.2)⁸.

5.5.2.1. Målnivåer för insättningsgarantifonden

Insättningsgarantifondens tillgängliga finansiella medel måste uppnå två successiva målnivåer (artikel 74b.1–2): a) en inledande målnivå på 20 % av fyra niondelar av summan av samtliga nationella minsta målnivåer före slutet av den treåriga återförsäkringsfasen och b) en slutgiltig målnivå som är lika med summan av de minsta målnivåer som deltagande insättningsgarantisystem måste uppnå enligt direktivet före utgången av den fyraåriga koassuransperioden. De minsta målnivåerna skulle vara fullständigt harmoniserade för

⁸ Ett diagram som beskriver utvecklingen av det europeiska insättningsgarantisystemets medel med utvecklingen av ett deltagande insättningsgarantisystems medel, i det fall som medlemsstaten och det deltagande insättningsgarantisystemet väljer att kompensera medlemsbanker för de förhandsbidrag som inbetalats till det europeiska insättningsgarantisystemet, finns på kommissionens webbplats: http://ec.europa.eu/finance/general-policy/banking-union/european-deposit-insurance-scheme/index_en.htm

samtliga deltagande insättningsgarantisystem. Tillsammans skulle insättningsgarantifondens och det deltagande insättningsgarantisystemets minsta målnivåer öka linjärt med en niondel under varje år i perioden fram till 2024.

Efterhandsbidrag som ska betalas av banker ska spridas ut över tiden så jämnt som möjligt till dess att den inledande eller den slutgiltiga målnivån har uppnåtts. Efter återförsäkringsperioden måste de höjas igen till dess att målnivån uppnås på nytt, om de tillgängliga finansiella medlen har använts för att tillhandahålla finansiering eller för att täcka förluster och sjunkit under den inledande målnivån.

Varje år fastställs de efterhandsbidrag som varje bank är skyldig att betala till nämnden i två steg: a) Nämnden fastställer det totala beloppet av förhandsbidrag som det kan kräva från medlemsbankerna i varje deltagande insättningsgarantisystem (artikel 74d.1). b) Varje deltagande insättningsgarantisystem, på grundval av det relevanta totalbelopp som fastställs av nämnden, beräknar sedan det bidrag som varje medlemsbank är skyldig att betala (artikel 74d.2) och fakturerar detta belopp på nämndens vägnar.

Under återförsäkringsfasen skulle det riskbaserade förhandsbidraget som varje bank ska betala in till insättningsgarantifonden beräknas av det deltagande insättningsgarantisystemet i förhållande till alla dess medlemsbanker. Efter återförsäkringsfasen skulle det riskbaserade förhandsbidraget för varje bank beräknas i förhållande till alla banker inom ramen för det europeiska insättningsgarantisystemet. Detta skulle göras av nämnden, med stöd från de deltagande insättningsgarantisystemen, och på grundval av ett antal riskbaserade metoder som inrättats en kommissionens delegerad akt.

Det förhandsbidrag som faktureras av de deltagande insättningsgarantisystemen på nämndens vägnar måste betalas av banken direkt till nämnden som skulle kreditera insättningsgarantifonden med beloppet (och som intäkt i del III av sin budget).

5.5.2.2. Ersättning på de deltagande insättningsgarantisystemens nivå

Detta förslag gör det möjligt för de deltagande medlemsstaterna att uppnå kostnadsneutralitet för medlemsbankerna i deras deltagande insättningsgarantisystem. De får besluta att inrättandet av ett separat åtagande av bankerna att betala förhandsbidrag till insättningsgarantifonden motiverar kompensation på de deltagande insättningsgarantisystemens nivå. Om medlemsstaterna fattar detta beslut måste de beakta proportionalitetsprincipen och överväga huruvida nivån för insättarskydd som nu byggs upp genom att det europeiska insättningsgarantisystemet successivt utvecklas motiverar en sänkning av de finansiella resurserna för insättarskydd på de deltagande insättningsgarantisystemens nivå.

Kostnadsneutralitet fastställs i artikel 74c.4: a) De förhandsbidrag som banker betalar in till insättningsgarantifonden räknas in i den målnivå som respektive deltagande insättningsgarantisystem måste uppnå enligt direktivet. b) om i slutet av uppbyggnadsfasen (den 3 juli 2024 eller senare) ett nationellt insättningsgarantisystem har följt den precisa finansieringsbanan (artikel 4lj) och dess medlemsbanker har betalat in alla bidrag till insättningsgarantifonden, utgör dessa bidrag det belopp som är nödvändigt för att uppnå målnivån på 0,8 %, och c) deltagande medlemsstater får tillåta sina insättningsgarantisystem att medräkna de bidrag som deras medlemsbanker betalat till det gemensamma insättningsgarantisystemet vid beräkningen av bidragsnivån och/eller för att återbetala medlemsbankerna från sina tillgängliga finansiella medel i den utsträckning som dessa överskrider de belopp som fastställs i den precisa finansieringsbanan.

Beroende på den nivå av tillgängliga finansiella medel som det deltagande insättningsgarantisystemet redan har uppnått kan det antingen kompensera sina

medlemsbanker genom lägre bidrag eller genom att återbetala bidrag som det redan erhållit från sina medlemsbanker.

5.5.3. Extraordinära efterhandsbidrag

Från och med starten av samförsäkringsfasen får nämnden också kräva betalning av extraordinära efterhandsbidrag från banker som är knutna till deltagande insättningsgarantisystem när insättningsgarantifondens tillgängliga medel är otillräckliga för finansiering och förlusttäckning. Nationella insättningsgarantisystem skulle fortsatt bära ansvar för att samla in efterhandsbidrag från den nationella banksektorn för att fylla på sina nationella system efter en utbetalningshändelse eller ett resolutionsbidrag.

Efterhandsbidrag betalas av banker direkt till nämnden och, under samförsäkringsperioden, beräknas och faktureras av respektive deltagande insättningsgarantisystem på nämndens vägnar. Nämnden fastställer det totala beloppet av förhandsbidrag som det kan kräva från medlemsbankerna i varje deltagande insättningsgarantisystem inom de gränser som fastställs i en delegerad akt från kommissionen. Deltagande insättningsgarantisystem beräknar efterhandsbidraget som varje medlemsbank är skyldig på grundval av det totalbelopp som fastställs av nämnden, med tillämpning av samma riskbaserade metod som tillämpas för att beräkna förhandsbidraget enligt artikel 10.1 i direktivet.

Efter samförsäkringsfasen beräknas det efterhandsbidrag som varje bank är skyldig av nämnden på grundval av de riskbaserade metoder som fastställs i kommissionens delegerade akt som också tillämpas för att beräkna förhandsbidragen efter samförsäkringsfasen. Deltagande insättningsgarantisystem fakturerar efterhandsbidraget på nämndens vägnar.

Både i samförsäkringsfasen och fasen med fullständig försäkring får nämnden, på eget initiativ eller på förslag av relevant behörig myndighet, uppskjuta betalningen av efterhandsbidraget från en enskild bank, helt eller delvis. Uppskjutandet måste vara nödvändigt för att skydda bankens finansiella ställning, får inte överstiga sex månader men kan förnyas på bankens begäran.

En delegerad akt från kommissionen kommer att fastställa de högsta belopp som kan samlas in av det europeiska insättningsgarantisystemet i efterhand, med beaktande av nationella efterhandsbidrag.

5.5.4. Ytterligare finansieringskällor för insättningsgarantifonden

Utöver uppbärande av förhands- och efterhandsbidrag får nämnden ta upp ytterligare finansieringskällor för insättningsgarantifonden. (...) finansiering på de deltagande insättningsgarantisystemens nivå, kan den begära ett lån från insättningsgarantisystem som är erkända i icke deltagande medlemsstater som får fatta beslut om sådan begäran i enlighet med artikel 12 i direktivet (artikel 74g). För att uppnå ömsesidighet får nämnden i sin tur också besluta att ge lån till insättningsgarantisystem i icke deltagande medlemsstater.

Nämnden får också för insättningsgarantifonden ta upp andra alternativa finansieringsmöjligheter från tredjeparter, särskilt om de medel som nämnden kan mobilisera genom förhands- och efterhandsbidrag inte är (omedelbart) tillgängliga (artikel 74h). Återbetalbara medel ska tas tillbaka genom att höja förhands- och efterhandsbidragen under löptiden.

5.5.5. Det europeiska insättningsgarantisystemet – Beslutsfattande

Det europeiska insättningsgarantisystemet kommer att förvaltas av nämnden, både under sin verkställande församling och sin plenarförsamling. Den verkställande församlingen skulle omfatta samma ledamöter för beslut och uppgifter som gäller både det europeiska insättningsgarantisystemet och den gemensamma resolutionsmekanismen. Det europeiska

insättningsgarantisystemets särskilda uppgifter skulle kräva en särskild sammansättning för plenarförsamlingen för beslut som endast rör det europeiska insättningsgarantisystemet. Medlemmar som företräder nationella resolutionsmyndigheter i plenarförsamlingen skulle ersättas av medlemmar som företräder nationella utsedda myndigheter.

Plenarförsamlingen skulle anförtros specifika uppgifter.

Eftersom vissa av nämndens beslut är relevanta för nämnden i sin helhet eller för både den gemensamma resolutionsmekanismen och det europeiska insättningsgarantisystemet, skulle dessa fattas i en ny gemensam plenarförsamling med specifika företrädare och omröstningsförfaranden.

Alla övriga beslut om det europeiska insättningsgarantisystemet skulle antas under nämndens verkställande församling.

5.6. Övriga bestämmelser

Bestämmelser om specifika ärenden som gäller resolutionsmekanismen skulle också vara tillämpliga på nämnden när den utövar sina funktioner inom det europeiska insättningsgarantisystemet: privilegier och immunitet, språkarrangemang, personal och personalutbyte, interna kommittéer, överklagandepanel, överklagande till Europeiska unionens domstol, tystnadsplikt och utbyte av information, dataskydd, tillgång till dokument, säkerhetsregler för känslig eller sekretessbelagd information, revisionsrätten.

Ändringarna för inrättande av det europeiska insättningsgarantisystemet skulle tillämpas från och med ändringsförordningens ikraftträdande.

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 för att inrätta ett europeiskt
insättningsgarantisystem

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande⁹,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁰,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Under de senaste åren har unionen gjort framsteg i arbetet med att inrätta en inre marknad för banktjänster. En mer integrerad inre marknad för banktjänster är av central betydelse för att främja den ekonomiska tillväxten i unionen, säkra stabiliteten i banksystemet och skydda insättare.
- (2) Europeiska rådet drog den 18 oktober 2012 slutsatsen att den ”ekonomiska och monetära unionen måste stärkas för att trygga såväl ekonomisk och social välfärd som stabilitet och fortsatt välbefinnande, med tanke på de fundamentala utmaningar som den står inför” och ”utvecklingen mot en fördjupad ekonomisk och monetär union bör bygga på EU:s institutionella och rättsliga ramar och präglas av öppenhet och transparens gentemot de medlemsstater som inte använder den gemensamma valutan och av respekt för den inre marknadens integritet”. I detta syfte har en bankunion inrättats som bygger på ett omfattande och detaljerat gemensamt regelverk för finansiella tjänster för hela den inre marknaden. Processen i riktning mot inrättandet av en bankunion präglas av öppenhet och transparens gentemot icke-deltagande medlemsstater och av respekt för den inre marknadens integritet.
- (3) I sin resolution av den 20 november 2012 ”Mot en verklig ekonomisk och monetär union” förklarade Europaparlamentet också att för att EMU ska fungera smidigt måste de negativa återverkningarna mellan statspapper, banker och realekonomin brytas och betonade att det finns ett akut behov av kompletterande och långtgående åtgärder för att förverkliga en fullt ut fungerande bankunion samtidigt som ett fortsatt korrekt funktionssätt för den inre marknaden för finansiella tjänster och den fria rörligheten för kapital säkerställs.
- (4) Medan viktiga steg har tagits mot en effektivt fungerande bankunion, med den gemensamma tillsynsmekanismen, inrättad genom förordning (EU) nr 1024/2013¹¹, för att säkerställa att unionens politik i fråga om tillsyn över kreditinstitut genomförs

⁹ EUT C , , s. .

¹⁰ EUT C , , s. .

¹¹ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

på ett enhetligt och effektivt sätt, med avseende på kreditinstitut i medlemsstater inom euroområdet och i medlemsstater utanför euroområdet som beslutat att delta i den gemensamma tillsynsmekanismen (nedan kallade *de deltagande medlemsstaterna*) och med den gemensamma resolutionsmekanismen inrättad genom förordning (EU) nr 806/2014 för att säkerställa en konsekvent ram för resolution av banker som fallerar eller sannolikt kommer att falla i de deltagande medlemsstaterna, är vidare steg fortfarande nödvändiga för att slutföra bankunionen.

- (5) I juni 2015 påpekade de fem ordförandenas rapport om ”Färdigställande av EU:s ekonomiska och monetära union” att ett gemensamt banksystem endast kan vara verkligen gemensamt om förtroendet för bankinsättningsgarnternas säkerhet är detsamma oavsett i vilket medlemsland banken verkar. Det förutsätter gemensam banktillsyn, gemensam bankresolution och gemensam insättningsgaranti. De fem ordförandenas rapport föreslår därför inrättandet av ett europeiskt insättningsgarantisystem som den tredje pelaren i en fullfjädrad bankunion vid sidan av banktillsyn och bankresolution. Konkreta steg i den riktningen bör redan nu ges hög prioritet, med ett återförsäkringssystem på europeisk nivå för de nationella insättningsgarantisystemen som ett första steg mot en helt ömsesidig lösning. Tillämpningsområdet för detta återförsäkringssystem bör sammanfalla med den gemensamma tillsynsmekanismens tillämpningsområde.
- (6) Den senaste krisen har visat att den inre marknadens funktion kan vara hotad och att det finns en ökad risk för finansiell fragmentering. Konkurs i en bank som är relativt stor i förhållande till den nationella banksektorn eller ett samtidigt fallissemang i en del av den nationella banksektorn kan göra nationella insättningsgarantisystem sårbara för stora lokala chocker, även med de ytterligare finansieringsmekanismer som tillhandahålls med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU¹². Denna sårbarhet hos nationella insättningsgarantisystem för stora lokala chocker kan bidra till negativa återverkningar mellan bank och stat, vilket undergräver insättningsskyddets enhetlighet och bidrar till minskat förtroende hos insättare och gör marknaden instabil.
- (7) Avsaknaden av en homogen nivå på insättarskydd kan snedvrida konkurrensen och skapa reella hinder för etableringsfriheten och det fria tillhandahållandet av finansiella tjänster på den inre marknaden. En gemensam insättningsgaranti är därför av grundläggande betydelse för förverkligandet av den inre marknaden för finansiella tjänster.
- (8) Även om direktiv 2014/49/EU avsevärt förbättrar de nationella systemens kapacitet för att ersätta insättare behövs effektivare insättningsgarantisystem på bankunionsnivå för att säkerställa tillräckliga finansiella medel för att underbygga samtliga insättares förtroende och därigenom värna den finansiella stabiliteten. Det europeiska insättningsgarantisystemet kommer att öka bankunionens motståndskraft i framtida kriser genom en vidare riskdelning och erbjuda likvärdigt skydd för försäkrade insättare, till stöd för en korrekt fungerande inre marknad.
- (9) Medel som används av insättningsgarantisystem för att ersätta insättare för indisponibla täckta insättningar i enlighet med artikel 8 i direktiv 2014/49/EU om insättningsgarantisystem utgör inte statligt stöd eller fondstöd. Om sådana medel emellertid används för att omstrukturera kreditinstitut och utgör statligt stöd eller fondstöd måste de vara förenliga med artikel 108 i fördraget om den europeiska

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

unionens funktionssätt respektive artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014¹³ som bör ändras i enlighet med detta.

- (10) Trots den ytterligare harmonisering som införts genom direktiv 2014/49/EU har nationella insättningsgarantisystem behållit vissa valmöjligheter och visst handlingsutrymme, inbegripet vissa grundläggande komponenter som målnivåer, riskfaktorer som ska tillämpas för bedömning av kreditinstitutens bidrag, återbetalningsperioder eller användandet av medel. Dessa skillnader mellan nationella regelverk kan hindra det fria tillhandahållandet av tjänster och skapa snedvriden konkurrens. I en djupt integrerad banksektor krävs enhetliga regler och metoder för att säkerställa ett robust insättarskydd i hela unionen och därmed garantera målet finansiell stabilitet.
- (11) Inrättandet av ett europeiskt insättningsgarantisystem, där beslutsfattande, övervakning och verkställighetsbefogenheter centraliseras och anförtros den gemensamma nämnden för resolution och insättningsgaranti (nedan kallad *nämnden*) kommer att vara av grundläggande betydelse för att uppnå målet om ett harmoniserat ramverk för insättningsgaranti. Den enhetliga tillämpningen av kraven i insättningsgarantin i de deltagande medlemsstaterna kommer att stärkas till följd av att den anförtros en sådan central myndighet. På detta sätt bör ett fungerande europeiskt insättningsgarantisystem underlätta harmoniseringsprocessen på området finansiella tjänster, genom att stödja och tillhandahålla ett ramverk för inrättande och genomförande av enhetliga regler för insättningsgarantisystem.
- (12) Det europeiska insättningsgarantisystemet utgör dessutom en del av de övergripande EU-reglerna för harmonisering av tillsyn, återhämtning och resolution som är kompletterande aspekter av den inre marknaden för banktjänster. Tillsyn kan endast vara ändamålsenlig och meningsfull om ett fullgott insättningsgarantisystem skapas som motsvarar utvecklingen på tillsynsområdet. Det europeiska insättningsgarantisystemet är därför ett verktyg i den övergripande harmoniseringsprocessen och dess mål har nära anknytning till regelverket för tillsyn, återhämtning och resolution vars centraliserade tillämpning är ömsesidigt beroende. Tillräcklig samordning av tillsyn och insättningsgaranti behövs till exempel i fall där Europeiska centralbanken (ECB) överväger att dra in ett kreditinstituts tillstånd, eller där ett kreditinstitut inte uppfyller kravet om att vara medlem i ett insättningsgarantisystem. En liknande hög integrationsnivå är nödvändig mellan de resolutionsåtgärder och de insättningsgarantiuppgifter som anförtros nämnden.
- (13) Denna förordning tillämpas endast på banker vars hemtillsynsmyndighet är ECB eller den nationella behöriga myndigheten i medlemsstater vars valuta är euron eller i medlemsstater vars valuta inte är euron som har inlett ett nära samarbete i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 1024/2013. Tillämpningsområdet för denna förordning är kopplat till tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 1024/2013. Med tanke på att de tillsynsuppgifter som ges till den gemensamma tillsynsmekanismen och insättningsgarantisåtgärder så väsentligt är sammanflätade är inrättandet av ett centraliserat tillsynssystem enligt artikel 127.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fundamentalt betydelsefullt för

¹³

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

harmoniseringsprocessen för bestämmelserna i insättningsgarantin i deltagande medlemsstater. Att vara underställd tillsyn av den gemensamma tillsynsmekanismen innebär ett särskilt attribut som placerar de enheter som omfattas av förordning (EU) nr 1024/2013 i en objektiv och utpräglad särställning i insättningsgarantisammanhang. För att främja en korrekt och stabilt fungerande inre marknad är det nödvändigt att vidta åtgärder för att skapa ett gemensamt insättningsgarantisystem för alla medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen.

- (14) För att säkerställa överensstämmelse med den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen bör det europeiska insättningsgarantisystemet tillämpas på deltagande medlemsstater. Banker i de medlemsstater som inte deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen bör inte omfattas av det europeiska insättningsgarantisystemet. Så länge som tillsynen i en medlemsstat förblir utanför den gemensamma tillsynsmekanismen, bör den medlemsstaten förbli ansvarig för att skydda insättare mot de finansiella konsekvenserna av att ett kreditinstitut fallerar. När medlemsstater ansluter sig till den gemensamma tillsynsmekanismen bör de automatiskt också omfattas av det europeiska insättningsgarantisystemet. I slutänden kommer det europeiska insättningsgarantisystemet att potentiellt omfatta hela den inre marknaden.
- (15) För att säkerställa lika villkor inom den inre marknaden som helhet är denna förordning förenlig med direktiv 2014/49/EU. Den kompletterar reglerna och principerna i det direktivet för att säkerställa att det europeiska insättningsgarantisystemet fungerar korrekt och att detta får tillräcklig finansiering. Den relevanta lag om insättningsgaranti som ska tillämpas inom ramverket för det europeiska insättningsgarantisystemet kommer därför att vara i överensstämmelse med den som tillämpas av de nationella insättningsgarantisystemen eller av de utsedda myndigheterna i de icke deltagande medlemsstaterna, harmoniserad genom direktiv 2014/49/EU.
- (16) På integrerade finansmarknader stärker varje finansiellt stöd för ersättning till insättare den finansiella stabiliteten, inte bara i den berörda deltagande medlemsstaten, men också i andra medlemsländer, genom att förhindra att bankkriser sprider sig till icke deltagande medlemsstater. Tilldelningen av insättningsgarantiuppgifter till nämnden bör inte på något sätt hindra sättet på vilket den inre marknaden för finansiella tjänster fungerar. Europeiska bankmyndigheten (EBA) bör därför upprätthålla sin roll och behålla sina nuvarande befogenheter och uppgifter: den bör utveckla och bidra till en konsekvent tillämpning av unionslagstiftningen som är tillämplig på alla medlemsstater och stärka konvergensen i insättningsgarantisystem i unionen som helhet.
- (17) Det europeiska insättningsgarantisystemet bör successivt utvecklas från ett återförsäkringssystem till ett helt ömsesidigt koassuranssystem över ett antal år. När det gäller ansträngningar för att fördjupa EMU, tillsammans med arbetet på att inrätta bryggfinansiering för den gemensamma resolutionsfonden och för att utveckla en gemensam finanspolitisk säkerhetsmekanism, är detta steg nödvändigt för att minska kopplingarna mellan bank och stat i enskilda medlemsstater genom steg mot riskdelning hos samtliga medlemsstater i bankunionen, och därmed stärka bankunionen i att uppfylla dess huvudmål. En sådan stegvis riskdelning för att stärka bankunionen måste emellertid fortgå parallellt med riskreducerande åtgärder i syfte att mer direkt bryta kopplingen mellan bank och stat.

- (18) Det europeiska insättningsgarantisystemet bör inrättas i tre successiva steg, först ett återförsäkringssystem som täcker en del av likviditetsbristen och av de överskjutande förlusterna hos deltagande insättningsgarantisystem, följt av ett koassuranssystem som täcker en gradvis ökande andel av likviditetsbristen och förlusterna hos deltagande insättningsgarantisystem och i slutänden ett fullständigt försäkringssystem som täcker alla likviditetsbehov och förluster hos de deltagande insättningsgarantisystemen.
- (19) Under återförsäkringssteget, och för att begränsa den europeiska insättningsgarantifondens (nedan kallad *insättningsgarantifonden*) ansvar och minska den moraliska risken på nationell nivå, får stöd från insättningsgarantifonden endast begäras om det nationella insättningsgarantisystemet har anskaffat förhandsbidrag i enlighet med en precis finansieringsbana, och om det först tagit dessa medel i anspråk. I den utsträckning som ett nationellt insättningsgarantisystem har samlat in medel utöver vad som behövs i finansieringsbanan, behöver det endast använda de medel som det åtagit sig att samla in för att följa finansieringsbanan, innan det kan få täckning genom det europeiska insättningsgarantisystemet. Därför bör insättningsgarantisystem som har samlat in mer medel än vad som krävs för att följa finansieringsbanan inte vara sämre ställda än dem som har samlat in medel som underskrider den nivå som anges i finansieringsbanan.
- (20) Eftersom insättningsgarantifonden i återförsäkringssteget enbart var tänkt att tillhandahålla en ytterligare finansieringskälla och försvaga länken mellan bank och stat, dock utan att säkerställa att alla insättare i bankunionen har samma nivå av skydd, bör återförsäkringssteget efter tre år successivt omvandlas till ett koassuranssystem och slutligen till ett helt ömsesidigt insättningsinsättningsgarantisystem.
- (21) Medan återförsäkrings- och koassuransstegen kommer att dela flera gemensamma drag för att säkra en smidig och gradvis utveckling, kommer utbetalningar under koassuranssteget att delas mellan det nationella insättningsgarantisystemet och insättningsgarantifonden från och med den första förlusteuron. Insättningsgarantifondens relativa bidrag avses gradvis öka till 100 procent och resultera i ett fullständigt ömsesidigt ansvar för insättningsrisk inom bankunionen efter fyra år.
- (22) Skyddsåtgärder bör byggas in i det europeiska insättningsgarantisystemet för att begränsa den moraliska risken och se till att täckning genom det europeiska insättningsgarantisystemet endast tillhandahålls där nationella insättningsgarantisystem agerar med tillbörlig aktsamhet. För det första bör de nationella insättningsgarantisystemen uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning, direktiv 2014/49/EU och annan relevant EU-rätt, särskilt deras skyldighet att bygga upp sin finansiering i enlighet med artikel 10 i direktiv 2014/49/EU som vidare specificeras i denna förordning. För att erhålla täckning genom det europeiska insättningsgarantisystemet måste deltagande insättningsgarantisystem samla in förhandsbidrag i överensstämmelse med en precis finansieringsbana. Detta betyder också att en lägre minsta målnivå i enlighet med artikel 10.6 i direktiv 2014/49/EU inte längre är möjlig om insättningsgarantisystemet vill kunna utnyttja stöd från det europeiska insättningsgarantisystemet. För det andra, vid en utbetalningshändelse eller om dess medel används vid resolution, ska det nationella insättningsgarantisystemet bära en skälig andel av förlusten. Det ska därför samla in efterhandsbidrag från sina medlemmar för att fylla på sina reserver och betala tillbaka till det europeiska insättningsgarantisystemet i den utsträckning som den

finansiering som ursprungligen erhöles överskrider den förlustandel som ska bäras av det europeiska insättningsgarantisystemet. För det tredje, efter en utbetalningshändelse bör det nationella insättningsgarantisystemet maximera intäkterna från konkursboet och betala nämnden, och nämnden bör ha tillräckliga befogenheter för att skydda sina rättigheter. För det fjärde bör nämnden ha befogenhet att återta finansieringen helt eller delvis i fall ett deltagande insättningsgarantisystem inte har uppfyllt väsentliga skyldigheter.

- (23) Insättningsgarantifonden är en grundläggande komponent utan vilken ett successivt inrättande av det europeiska insättningsgarantisystemet inte kan förverkligas. Olika nationella finansieringssystem skulle inte tillhandahålla enhetliga insättningsgarantier inom bankunionen. Under de tre stegen bör insättningsgarantifonden genomgående bidra till att säkerställa insättningsgarantisystemens stabiliserande roll, en enhetlig hög skyddsnivå för alla insättare i ett harmoniserat ramverk inom unionen, och undvika att skapa hinder för utövandet av grundläggande friheter eller att snedvrida konkurrensen på den inre marknaden genom olika skyddsnivåer på nationell nivå.
- (24) Insättningsgarantifonden bör finansieras genom direkta bidrag från bankerna. Beslut som fattas inom det europeiska insättningsgarantisystemet som kräver att insättningsgarantifonden eller ett nationellt insättningsgarantisystem utnyttjas, bör inte inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvar. I det sammanhanget bör endast extraordinärt offentligt finansiellt stöd anses utgöra ett intrång på medlemsstaternas budgetsuveränitet och finanspolitiska befogenheter.
- (25) I denna förordning anges formerna för utnyttjande av insättningsgarantifonden och de allmänna kriterierna för att fastställa och beräkna förhands- och efterhandsbidrag, samt fastställs nämndens befogenheter att utnyttja och förvalta insättningsgarantifonden.
- (26) Bidrag kommer att tas ut direkt av bankerna för att finansiera insättningsgarantifonden. Nämnden kommer att samla in bidragen och förvalta insättningsgarantifonden medan de nationella insättningsgarantisystemen fortsatt samlar in bidrag och förvaltar fonderna på nationell nivå. För att säkerställa rättvisa och harmoniserade bidrag för de deltagande bankerna och ge incitament att verka enligt en modell som innebär lägre risker, beräknas både bidragen till det europeiska och de nationella insättningsgarantisystemen på grundval av garanterade insättningar och en riskjusteringsfaktor för varje bank. Under återförsäkringsperioden ska riskjusteringsfaktorn beakta bankens risknivå jämfört med övriga banker som är knutna till samma deltagande insättningsgarantisystem. När koassuransnivån har uppnåtts bör riskjusteringsfaktorn beakta bankens risknivå jämfört med övriga banker som är etablerade i de deltagande medlemsstaterna. Detta skulle säkerställa att det europeiska insättningsgarantisystemet är kostnadsneutralt för banker och nationella insättningsgarantisystem, och att fördelning av bidrag undviks under insättningsgarantifondens uppbyggnadsfas.
- (27) I princip bör bidrag insamlas från finanssektorn före och oberoende av en eventuell insättningsgarantiåtgärd. Om en sådan förhandsfinansiering är otillräcklig för att täcka de förluster eller kostnader som utnyttjandet av insättningsgarantifonden förorsakar, bör ytterligare bidrag åläggas för att bära den ytterligare kostnaden eller förlusten. Dessutom bör insättningsgarantifonden kunna ta upp lån och andra former av stöd hos institut, finansiella institut eller andra tredjeparter, när förhands- och

efterhandsbidrag inte omedelbart är tillgängliga och inte täcker de kostnader som användning av fonden för insättningsgarantiåtgärder orsakat.

- (28) Det är absolut nödvändigt att insättningsgarantifonden på förhand tillgängliga finansiella medel åtminstone når en viss minsta målnivå, för att uppnå en kritisk massa och undvika procykliska effekter som skulle uppstå om den vid en systemkris bara hade tillgång till efterhandsbidrag.
- (29) Insättningsgarantifondens ursprungliga och slutgiltiga målnivå bör fastställas som en procentandel av den totala minsta målnivån i de deltagande insättningsgarantisystemen. Denna bör successivt uppnå 20 % av fyra niondelar av de samlade minsta målnivåerna i slutet av återförsäkringsperioden och summan av samtliga minsta målnivåer i slutet av koassuransperioden. Möjligheten att ansöka om godkännande av en lägre målnivå i enlighet med artikel 10.6 i direktiv 2014/49/EU bör inte beaktas när insättningsgarantifondens ursprungliga eller slutgiltiga målnivå ska fastställas. En lämplig tidsram bör fastställas för att nå målet om insättningsgarantifondens nivå.
- (30) Säkerställandet av en effektiv och tillräcklig finansiering av insättningsgarantifonden är av yttersta vikt för det europeiska insättningsgarantisystemets trovärdighet. Nämndens kapacitet att skaffa alternativ finansiering för insättningsgarantifonden bör stärkas på ett sätt som optimerar finansieringskostnaderna och bevarar fondens kreditvärdighet. Omedelbart efter denna förordnings ikraftträdande bör nämnden i samarbete med de deltagande medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att utveckla lämpliga metoder och förfaranden, som gör det möjligt att öka insättningsgarantifondens upplåningskapacitet, och som ska finnas på plats senast den dag då denna förordning börjar tillämpas.
- (31) Det är nödvändigt att se till att insättningsgarantifonden är fullt tillgänglig för att garantera insättningar. Därför bör insättningsgarantifonden främst utnyttjas för effektivt genomförande av dess insättningsgarantikrav och insatser. Dessutom bör den endast användas i enlighet med de tillämpliga målen och principerna för insättningsgaranti. På vissa villkor får insättningsgarantifonden också tillhandahålla finansiering om ett insättningsgarantisystems tillgängliga finansiella medel används vid resolution i enlighet med artikel 79 i denna förordning.
- (32) För att skydda värdet på de medel som innehas av insättningsgarantifonden bör dessa investeras i tillräckligt säkra, diversifierade och likvida tillgångar.
- (33) När det nära samarbetet mellan en deltagande medlemsstat som inte har euron som valuta och ECB avvecklas i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 1024/2013, måste beslut fattas om en rättvis fördelning av de sammanlagda bidragen från den deltagande medlemsstaten i fråga, med beaktande av både den deltagande medlemsstatens och insättningsgarantifondens intressen.
- (34) För att kunna garantera nämnden oinskränkt självständighet och oberoende när den vidtar åtgärder för insättningsgaranti bör den ges en egen budget med intäkter i form av obligatoriska bidrag från instituten i de deltagande medlemsstaterna. Denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas förmåga att ta ut avgifter för att täcka sina nationella insättningsgarantisystems eller utsedda myndigheters administrativa utgifter.
- (35) Om samtliga kriterier för utnyttjande av insättningsgarantifonden är uppfyllda bör nämnden tillhandahålla de nationella insättningsgarantisystemen relevant finansiering och täckning av förluster.

- (36) Nämnden bör agera i gemensamma plenarsessioner, plenarsessioner och verkställande sessioner. Nämnden bör i sin verkställande session förbereda alla beslut avseende utbetalningsförfaranden och i största möjliga mån anta de besluten. När det gäller utnyttjandet av insättningsgarantifonden är det viktigt att det inte ges någon fördel till den som agerar först och att utflödena från insättningsgarantifonden övervakas. När det ackumulerade utnyttjandet av insättningsgarantifonden under de föregående på vardera följande 12 månaderna når tröskeln på 25 % av den slutgiltiga målnivån, bör plenarsessionen utvärdera tillämpningen av insättningsgarantiåtgärder eller deltagande i resolutionsåtgärder och utnyttjande av insättningsgarantifonden, och tillhandahålla riktlinjer som den verkställande sessionen bör följa vid påföljande beslut. Riktlinjer till den verkställande sessionen bör i synnerhet fokusera på att säkerställa en icke-diskriminerande tillämpning av insättningsgarantiåtgärder eller deltagande i resolutionsinsatser, när det gäller åtgärder för att undvika att insättningsgarantifonden förbrukas.
- (37) Det bör säkerställas att insättningsgarantiåtgärderna i alla deltagande medlemsstater är effektiva och enhetliga. Om ett deltagande insättningsgarantisystem inte har tillämpat eller inte följt ett beslut som fattats av nämnden enligt denna förordning, eller har tillämpat det på ett sätt som utgör ett hot mot något av insättningsgarantifondens mål eller mot ett effektivt genomförande av insättningsgarantiåtgärden, bör nämnden ha befogenhet att vidta alla åtgärder som krävs för att väsentligen komma till rätta med problemet eller hotet mot det europeiska insättningsgarantisystemets mål. Varje åtgärd från ett deltagande insättningsgarantisystem som begränsar eller påverkar nämndens befogenhetsutövning och funktioner bör uteslutas.
- (38) När beslut fattas eller åtgärder vidtas, i synnerhet när det gäller enheter som är etablerade både i deltagande medlemsstater och icke-deltagande medlemsstater, bör hänsyn tas till möjliga negativa effekter på de medlemsstaterna, såsom hot mot den finansiella stabiliteten på deras finansiella marknader, och på enheter som är etablerade i de medlemsstaterna.
- (39) Nämnden, de utsedda myndigheterna och de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB, och resolutionsmyndigheterna bör vid behov ingå ett samförståndsavtal som i allmänna ordalag beskriver hur de kommer att samarbeta med varandra vid utförandet av sina uppgifter enligt unionsrätten. Samförståndsavtalet bör ses över regelbundet.
- (40) De enheter, organ och myndigheter som berörs av tillämpningen av denna förordning bör samarbeta med varandra i enlighet med den princip om lojalt samarbete som stadgas i fördragen.
- (41) Nämnden och de utsedda myndigheterna och de behöriga myndigheterna i icke-deltagande medlemsstater bör också ingå samförståndsavtal som i allmänna ordalag beskriver hur de kommer att samarbeta med varandra vid utförandet av sina respektive uppgifter enligt direktiv 2014/49/EU. Samförståndsavtalen skulle bland annat kunna klarlägga samråden avseende beslut av nämnden som får effekter på dotterföretag eller filialer som är etablerade i icke-deltagande medlemsstater när moderföretaget är etablerat i en deltagande medlemsstat. Samförståndsavtalen bör ses över regelbundet.
- (42) Förfarandet för antagandet av nämndens beslut respekterar principen om delegering av befogenheter till byråer enligt Europeiska unionens domstols tolkning.

- (43) Denna förordning iakttar de grundläggande rättigheter, friheter och principer som erkänns särskilt i stadgan, och i synnerhet rätten till egendom, skydd av personuppgifter, näringsfrihet, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol och rätten till försvar, och bör genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (44) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att inrätta en mer effektiv och ändamålsenlig ram för insättningsgaranti och säkerställa en konsekvent tillämpning av regler för insättningsgaranti, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (45) Kommissionen bör granska tillämpningen av denna förordning för att bedöma dess effekter på den inre marknaden och avgöra huruvida eventuella ändringar eller ytterligare utveckling behövs för att förbättra effektiviteten och ändamålsenligheten i det europeiska insättningsgarantisystemet.
- (46) För att det europeiska insättningsgarantisystemet ska fungera effektivt från och med [...] bör bestämmelserna om betalningen av bidrag till insättningsgarantifonden, inrättandet av alla relevanta förfaranden och övriga operativa och institutionella aspekter börja tillämpas från och med den XX.
- (47) Förordning (EU) nr 806/2014 bör ändras för att införliva respektive beakta inrättandet av det europeiska insättningsgarantisystemet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 *Ändringar av förordning (EU) nr 806/2014*

Förordning (EU) 806/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

”Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om en gemensam resolutionsmekanism och ett europeiskt insättningsgarantisystem och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010”.

2. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1 *Syfte*

1. I denna förordning fastställs enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av de enheter som avses i artikel 2 och som är etablerade i de deltagande medlemsstater som avses i artikel 4.

De enhetliga reglerna och förfarandena ska tillämpas av den gemensamma resolutionsnämnden som inrättas i enlighet med artikel 42 (nedan kallad *nämnden*) tillsammans med rådet och kommissionen och de nationella resolutionsmyndigheterna, inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanism som inrättas genom denna förordning. Den gemensamma resolutionsmekanismen ska stödjas av en gemensam resolutionsfond (nedan kallad *resolutionsfonden*).

Användningen av resolutionsfonden ska vara villkorat av att ett avtal mellan de deltagande medlemsstaterna har trätt i kraft (nedan kallat *avtalet*) om överföring till resolutionsfonden av de medel som insamlats på nationell nivå samt om en gradvis sammanslagning av olika medel som insamlats på nationell nivå för att tilldelas till nationella delar av fonden.

2. Denna förordning inrättar dessutom ett europeiskt insättningsgarantisystem i tre steg:
 - Ett återförsäkringssystem som i viss utsträckning tillhandahåller finansiering och täcker en del av de deltagande insättningsgarantisystemens förluster i enlighet med artikel 41a.
 - Ett koassuranssystem som i stegvis ökande utsträckning tillhandahåller finansiering och täcker de deltagande insättningsgarantisystemens förluster i enlighet med artikel 41c.
 - Ett fullständigt försäkringssystem som tillhandahåller finansiering och täcker de deltagande insättningsgarantisystemens förluster i enlighet med artikel 41e.

Det europeiska insättningsgarantisystemet ska förvaltas av nämnden i samarbete med de deltagande insättningsgarantisystemen och utsedda myndigheter i enlighet med del IIa. Det europeiska insättningsgarantisystemet ska stödjas av en gemensam insättningsgarantifond (nedan kallad *insättningsgarantifonden*).”

3. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Med avseende på den gemensamma resolutionsmekanismen ska denna förordning tillämpas på följande enheter:

- (a) Kreditinstitut som är etablerade i en deltagande medlemsstat.
- (b) Moderföretag, inbegripet finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingbolag, som är etablerade i en deltagande medlemsstat, när de omfattas av gruppbaserad tillsyn av ECB i enlighet med artikel 4.1 g i förordning (EU) nr 1024/2013.
- (c) Värdepappersföretag och finansiella institut som är etablerade i en deltagande medlemsstat när de omfattas av gruppbaserad tillsyn av ECB över moderföretaget i enlighet med artikel 4.1 g i förordning (EU) nr 1024/2013.

2. Med avseende på det europeiska insättningsgarantisystemet ska denna förordning tillämpas på följande enheter:

- (a) Deltagande insättningsgarantisystem enligt definition i artikel 3.1a.1
- (b) Kreditinstitut som är knutna till deltagande insättningsgarantisystem.

Om denna förordning ger upphov till rättigheter eller skyldigheter för ett deltagande insättningsgarantisystem som förvaltas av en utsedd myndighet enligt definition i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/49/EU anses de rättigheterna eller skyldigheterna tillhöra den utsedda myndigheten.”

4. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 ska följande led läggas till som leden 55–57:

”(55) *deltagande insättningsgarantisystem*: insättningsgarantisystem som definieras i artikel 2.1.1. i direktiv 2014/49/EU som inrättats och officiellt erkänns i en deltagande medlemsstat.

(56) *utbetalningshändelse*: förekomsten av indisponibla insättningar som definieras i artikel 2.1.8. i direktiv 2014/49/EU i förhållande till ett kreditinstitut knutet till ett deltagande insättningsgarantisystem.

(57) *insättningsgarantifondens tillgängliga finansiella medel*: kontanter, insättningar och lågrisktillgångar som kan likvideras inom en tidsperiod som inte överstiger den tidsgräns som anges i artikel 8.1 i direktiv 2014/49/EU.”.

- (b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I avsaknad av en relevant definition i föregående punkter ska definitionerna som fastställs i artikel 2 i direktiv 2014/49/EU och i artikel 2 i direktiv 2014/59/EU tillämpas.

I avsaknad av en relevant definition i artikel 2 i direktiv 2014/49/EU och i artikel 2 i direktiv 2014/59/EU, ska definitionerna som fastställs i artikel 3 i direktiv 2013/36/EU tillämpas.”

5. I artikel 4 ska punkterna 2, 3 och 4 ersättas med följande:

”2. När ett nära samarbete mellan en medlemsstat och ECB tillfälligt avbryts eller avslutas i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 1024/2013, ska enheter som avses i artikel 2 i denna förordning vilka är etablerade eller erkända i den medlemsstaten inte längre omfattas av denna förordning från tillämpningsdagen för beslutet om tillfälligt avbrott eller avslutande av nära samarbete.

3. När det nära samarbete med ECB som en medlemsstat som inte har euron som valuta har avslutas i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 1024/2013, ska nämnden inom tre månader efter antagandet av beslutet om avslutande av det nära samarbetet besluta, i överenskommelse med den medlemsstaten, om formerna för och eventuella tillämpliga villkor gällande

- (a) återbetalningen av de bidrag som den berörda medlemsstaten har överfört till den gemensamma resolutionsfonden,
- (b) överföringen av bidrag till officiellt erkända insättningsgarantisystem i den berörda medlemsstaten som inbetalades till insättningsgarantifonden av de kreditinstitut som är knutna till de insättningsgarantisystemen.

Vid tillämpning av första stycket led a ska återbetalningar innefatta den andel av den berörda medlemsstatens del som inte har gjorts ömsesidig. Om återbetalningen under övergångsperioden, enligt avtalet, av den del som inte har gjorts ömsesidig inte är tillräcklig för att möjliggöra finansiering av inrättandet av den berörda medlemsstatens nationella finansieringsarrangemang i enlighet med direktiv 2014/59/EU, ska återbetalningen också innefatta hela eller delar av medlemsstatens del som gjorts ömsesidig, i enlighet med avtalet eller på annat sätt, efter övergångsperioden, hela eller delar av de bidrag som överförts av den berörda medlemsstaten under det nära samarbetet, till ett belopp som är tillräckligt för att möjliggöra finansiering av det nämnda nationella finansieringsarrangemanget.

Vid bedömningen av det belopp av finansiella medel som ska återbetalas från den del som har gjorts ömsesidig eller på annat sätt, efter övergångsperioden, från insättningsgarantifonden, ska följande ytterligare kriterier tas i beaktande:

- (a) Det sätt på vilket det nära samarbetet med ECB har avslutats, om det var frivilligt i enlighet med artikel 7.6 i förordning (EU) nr 1024/2013 eller inte.
- (b) Förekomsten av pågående resolutionsinsatser vid tidpunkten för avslutandet.
- (c) Konjunkturcykeln i medlemsstaten som berörs av avslutandet.

Återbetalningar ska genomföras under en begränsad period som är proportionell mot längden på det nära samarbetet. Den berörda medlemsstatens del av de finansiella medlen från fonden som används till resolutionssåtgärder under perioden för nära samarbete ska dras av från de återbetalningarna.

Vid tillämpning av första stycket led b ska det belopp som överförs till varje insättningsgarantisystem som är officiellt erkänt i den berörda medlemsstaten vara lika med insättningsgarantifondens tillgängliga finansiella medel multiplicerat med kvoten av a och b:

- (a) beloppet av samtliga förhandsbidrag som inbetalats till insättningsgarantifonden av kreditinstitut knutna till det berörda insättningsgarantisystemet,

- (b) beloppet av samtliga förhandsbidrag som inbetalats till insättningsgarantifonden.

Det överförda beloppet ska inte överstiga det belopp som är nödvändigt för att insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel ska uppnå två tredjedelar av sin målnivå enligt definition i artikel 10.2 första stycket i direktiv 2014/49/EU.

- 4. Denna förordning ska fortsätta att gälla för resolutionsförfaranden och insättningsgarantiförfaranden som pågår på tillämpningsdagen för ett beslut som avses i punkt 2.”
- 6. I artikel 5.2 ska första stycket ersättas med följande:

”Nämnden, rådet och kommissionen och, i tillämpliga fall, de nationella resolutionsmyndigheterna och deltagande insättningsgarantisystem, ska fatta beslut under iakttagande av och i enlighet med den tillämpliga unionsrätten och i synnerhet rätts- och icke-rättsakter, inbegripet dem som avses i artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget.”
- 7. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:
 - (a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Inga åtgärder, förslag eller riktlinjer från nämnden, rådet, kommissionen, en nationell resolutionsmyndighet eller ett deltagande insättningsgarantisystem får på grund av deras nationalitet eller driftsställe diskriminera enheter, insättare, investerare eller andra borgenärer som är etablerade i unionen.

2. Alla åtgärder, förslag eller riktlinjer från nämnden, rådet, kommissionen, en nationell resolutionsmyndighet eller ett deltagande insättningsgarantisystem inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen eller det europeiska insättningsgarantisystemet ska vidtas med fullständig hänsyn till och skyldighet att beakta den inre marknadens enhet och integritet.”
 - (b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Om nämnden fattar ett beslut som är riktat till en nationell resolutionsmyndighet eller ett deltagande insättningsgarantisystem, ska den nationella resolutionsmyndigheten eller det deltagande insättningsgarantisystemet ha rätt att närmare specificera vilka åtgärder som ska vidtas. Sådana specifikationer ska vara förenliga med nämndens ifrågavarande beslut.”
- 8. Rubriken till del II ska ersättas med följande: ”Gemensam resolutionsmekanism”
- 9. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:
 - (a) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Om nämndens föreslagna resolutionsåtgärd innebär en användning av fonderna (resolutionsfonden eller insättningsgarantifonden) ska nämnden underrätta kommissionen om det föreslagna utnyttjandet av fonderna. Nämndens underrättelse ska inbegripa alla de uppgifter som är nödvändiga för att kommissionen ska kunna göra sina bedömningar enligt denna punkt.”
 - (b) I punkt 3 tredje, femte och sjunde stycket ska ordet ”fond” ersättas med ”fonder” med erforderliga grammatiska ändringar.

(c) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

”Nämnden ska till respektive fond (resolutionsfonden eller insättningsgarantifonden) betala in alla de belopp som erhållits enligt första stycket och ta sådana belopp i beaktande när bidrag fastställs i enlighet med artiklarna 70 och 71 och 74c och 74d.”

(d) I punkterna 7 och 10 ska ordet ”fond” ersättas med ordet ”fonder” med erforderliga grammatiska ändringar.

10. Följande ska införas som del IIa:

”DEL IIa
EUROPEISKT INSÄTTNINGSGARANTISYSTEM
AVDELNING I: INSÄTTNINGSGARANTISYSTEMETS
OLIKA STEG
Kapitel 1
Återförsäkring

Artikel 41a

Delfinansiering och täckning av överskjutande förluster

1. Från och med det tillämpningsdatum som fastställs i artikel 99.5a är deltagande insättningsgarantisystem återförsäkrade genom det europeiska insättningsgarantisystemet i enlighet med detta kapitel för en period på tre år (nedan kallad *återförsäkringsperioden*).
2. I fall ett deltagande insättningsgarantisystem ställs inför en utbetalningshändelse eller används vid resolution i enlighet med artikel 79 i denna förordning får det begära finansiering från insättningsgarantifonden på upp till 20 % av dess likviditetsbrist enligt artikel 41b.
3. Insättningsgarantifonden ska också täcka 20 % av det deltagande insättningsgarantisystemets överskjutande förlust enligt artikel 41c. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska återbetala det finansieringsbelopp som det erhållit enligt punkt 2 i denna artikel, minus beloppet för täckning av överskjutande förlust, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 41o.
4. Varken finansieringen eller täckningen av överskjutande förlust ska överstiga det lägre av 20 % av insättningsgarantins initiala målnivå enligt artikel 74b.1 i denna förordning och tio gånger målnivån i det deltagande insättningsgarantisystemet enligt definition i artikel 10.2 första stycket i direktiv 2014/49/EU.

Artikel 41b

Likviditetsbrist

1. I fall det deltagande insättningsgarantisystemet ställs inför en utbetalningshändelse ska dess likviditetsbrist beräknas som det totala beloppet av garanterade insättningar i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv 2014/49/EU som innehas av kreditinstitutet vid tidpunkten för utbetalningshändelsen minus

- (a) beloppet av tillgängliga finansiella medel som det deltagande insättningsgarantisystemet bör ha vid tidpunkten för utbetalningshändelsen, om det hade insamlat förhandsbidrag i enlighet med artikel 41j,
 - b) beloppet för extra utgifter enligt definition i artikel 10.8 i direktiv 2014/49/EU som det deltagande insättningsgarantisystemet kan insamla inom tre dagar från utbetalningshändelsen.
2. I fall det deltagande insättningsgarantisystemet används i resolutionsförfaranden ska dess likviditetsbrist vara det belopp som fastställs av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 79 minus beloppet av tillgängliga finansiella medel som det deltagande insättningsgarantisystemet bör ha vid tidpunkten för fastställandet, om det hade insamlat förhandsbidrag i enlighet med artikel 41j.

Artikel 41c *Överskjutande förlust*

1. I fall det deltagande insättningsgarantisystemet ställs inför en utbetalningshändelse ska dess överskjutande förlust beräknas som det totala belopp det återbetalade till insättare i enlighet med artikel 8 i direktiv 2014/49/EU minus
- a) det belopp som det deltagande insättningsgarantisystemet återvunnit genom att vid likvidations- eller rekonstruktionsförfaranden träda i insättarnas ställe enligt i artikel 9.2 första meningen i direktiv 2014/49/EU,
 - b) det belopp av tillgängliga finansiella medel som det deltagande insättningsgarantisystemet bör ha vid tidpunkten för utbetalningshändelsen, om det hade insamlat förhandsbidrag i enlighet med artikel 41j.
 - c) det belopp av efterhandsbidrag som det deltagande insättningsgarantisystemet får insamla i enlighet med artikel 10.8 första stycket i direktiv 2014/49/EU inom ett kalenderår, vilket ska omfatta det belopp som insamlats i enlighet med artikel 41b.1 b i denna förordning.
2. I fall det deltagande insättningsgarantisystemets medel används i resolutionsförfaranden ska dess överskjutande förlust vara det belopp som fastställs av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 79 minus
- a) beloppet för varje mellanskillnad som inbetalats till det deltagande insättningsgarantisystemet i enlighet med artikel 75 i direktiv 2014/59/EU,
 - b) beloppet av tillgängliga finansiella medel som det deltagande insättningsgarantisystemet bör ha vid tidpunkten för fastställandet, om det hade insamlat förhandsbidrag i enlighet med artikel 41j.

Kapitel 2 **Koassurans**

Artikel 41d *Finansiering och förlusttäckning*

1. Från och med slutet av återförsäkringsperioden ska det deltagande insättningsgarantisystemet vara samförsäkrat av det europeiska

insättningsgarantisystemet i enlighet med detta kapitel för en period på fyra år (nedan kallad *koassuransperioden*).

2. I fall ett deltagande insättningsgarantisystem ställs inför en utbetalningshändelse eller används vid resolution i enlighet med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller artikel 79 i denna förordning får det begära finansiering från insättningsgarantifonden för en andel av sitt likviditetsbehov enligt artikel 41f i denna förordning. Andelen ska öka i enlighet med artikel 41e.
3. Insättningsgarantifonden ska också täcka en andel av de deltagande insättningsgarantisystemens förlust enligt artikel 41g. Andelen ska öka i enlighet med artikel 41e. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska återbetala det finansieringsbelopp som det erhållit enligt punkt 2 minus beloppet för förlusttäckning, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 41o.

Artikel 41e

Ökning av finansiering och förlusttäckning

Täckningsandelen i artikel 41d andra och tredje stycket ska öka under koassuransperioden enligt följande:

- Den ska vara 20 % under koassuransperiodens första år.
- Den ska vara 40 % under koassuransperiodens andra år.
- Den ska vara 60 % under koassuransperiodens tredje år.
- Den ska vara 80 % under koassuransperiodens fjärde år.

Artikel 41f

Likviditetsbehov

1. I fall det deltagande insättningsgarantisystemet ställs inför en utbetalningshändelse ska dess likviditetsbehov beräknas som det totala beloppet av garanterade insättningar i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv 2014/49/EU som innehas av kreditinstitutet vid tidpunkten för utbetalningshändelsen.
2. I fall det deltagande insättningsgarantisystemet används i resolutionsförfaranden ska dess likviditetsbehov vara det belopp som fastställs av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller artikel 79 i denna förordning.

Artikel 41g

Förlust

1. I fall det deltagande insättningsgarantisystemet ställs inför en utbetalningshändelse ska dess förlust vara det totala belopp som det återbetalade till insättare i enlighet med artikel 8 i direktiv 2014/49/EU minus det belopp som det deltagande insättningsgarantisystemet återvunnit genom att vid likvidations- eller rekonstruktionsförfaranden träda i insättarnas ställe enligt artikel 9.2 första meningen i direktiv 2014/49/EU.
2. I fall det deltagande insättningsgarantisystemet används i resolutionsförfaranden ska dess förlust vara det belopp som fastställs av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller artikel 79 i denna förordning minus det

belopp av varje mellanskillnad som inbetalats till det deltagande insättningsgarantisystemet i enlighet med artikel 75 i direktiv 2014/59/EU.

Kapitel 3

Fullständig försäkring

Artikel 41h

Finansiering och förlusttäckning

1. Från och med utgången av koassuransperioden ska det deltagande insättningsgarantisystemet vara försäkrat fullt ut av det europeiska insättningsgarantisystemet i enlighet med detta kapitel.
2. I fall ett deltagande insättningsinsättningsgarantisystem ställs inför en utbetalningshändelse eller används vid resolution i enlighet med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller artikel 79 i denna förordning får det begära finansiering från insättningsgarantifonden för sitt likviditetsbehov enligt artikel 41f i denna förordning.
3. Insättningsgarantifonden ska också täcka det deltagande insättningsgarantisystemets förlust enligt artikel 41g. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska återbetala det finansieringsbelopp som det erhållit enligt punkt 2 minus beloppet för förlusttäckning, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 41o.

Kapitel 4

Gemensamma bestämmelser

Artikel 41i

Diskvalificering från täckning genom det europeiska insättningsgarantisystemet

1. Ett deltagande insättningsgarantisystem ska inte täckas av det europeiska insättningsgarantisystemet under fasen för återförsäkring, koassurans eller fullständig försäkring om kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av nämnden eller en deltagande medlemsstat, beslutar och informerar nämnden att åtminstone ett av följande diskvalificerande villkor är uppfyllt:
 - (a) Det deltagande insättningsgarantisystemet har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning eller artiklarna 4, 6, 7 eller 10 i direktiv 2014/49/EU.
 - (b) Det deltagande insättningsgarantisystemet, den relevanta administrativa myndigheten i den mening som avses i artikel 3 i direktiv 2014/49/EU eller varje annan relevant myndighet i respektive medlemsstat har, i förhållande till en särskild begäran om täckning genom det europeiska insättningsgarantisystemet, agerat på ett sätt som strider mot den princip om lojalt samarbete som fastställs i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen.
2. Om finansiering redan har erhållits av ett deltagande insättningsgarantisystem och åtminstone ett av de diskvalificerande villkor som anges i punkt 1 är uppfyllt i förhållande till en utbetalningshändelse eller användning vid resolution, får kommissionen beordra återbetalning, helt eller delvis, av finansieringen till insättningsgarantifonden.

Artikel 41j

Finansieringsbana som ska följas av deltagande insättningsgarantisystem

1. Ett deltagande insättningsgarantisystem ska endast vara återförsäkrat, samförsäkrat eller fullständigt försäkrat genom det europeiska insättningsgarantisystemet under året efter ett av de datum som fastställs nedan om, vid detta datum, dess tillgängliga finansiella medel som insamlats genom de avgifter som avses i artikel 10.1 i direktiv 2014/49/EU uppgår till åtminstone följande procentandelar av det totala beloppet för garanterade insättningar i samtliga kreditinstitut som är knutna till det deltagande insättningsgarantisystemet.
 - Senast den 3 juli 2017: 0,14 %.
 - Senast den 3 juli 2018: 0,21 %.
 - Senast den 3 juli 2019: 0,28 %.
 - Senast den 3 juli 2020: 0,28 %.
 - Senast den 3 juli 2021: 0,26 %.
 - Senast den 3 juli 2022: 0,20 %.
 - Senast den 3 juli 2023: 0,11 %.
 - Senast den 3 juli 2024: 0 %.
2. Kommissionen får, efter samråd med nämnden, godkänna undantag från de krav som anges i punkt 1 av vederbörligen motiverade skäl som sammanhänger med konjunkturen i respektive medlemsstat, den procykliska inverkan som bidrag kan ha, eller med en utbetalningshändelse som uppstod på nationell nivå. Dessa undantag ska vara tillfälliga och kan vara förenade med vissa villkor.

AVDELNING II

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 41k

Preliminär information

Om ett deltagande insättningsgarantisystem har informerats av den behöriga myndigheten, eller på annat sätt blivit medveten om omständigheter som rör ett kreditinstitut som är knutet till det deltagande insättningsgarantisystemet vilka sannolikt kommer att resultera i en utbetalningshändelse eller användande vid resolutionsförfaranden, ska det utan dröjsmål informera nämnden om sådana omständigheter om det avser att begära täckning genom det europeiska insättningsgarantisystemet. I sådana fall ska det deltagande insättningsgarantisystemet också tillhandahålla nämnden en uppskattning av den väntade likviditetsbristen eller det väntade likviditetsbehovet.

Artikel 41l
Underrättelseskyldighet

1. I fall ett deltagande insättningsgarantisystem ställs inför en utbetalningshändelse eller används vid resolution i enlighet med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller artikel 79 i denna förordning, ska det omedelbart underrätta nämnden och tillhandahålla all nödvändig information för att göra det möjligt för nämnden att bedöma huruvida villkoren för finansiering och förlusttäckning i enlighet med artikel 41a, 41d och 41h i denna förordning är uppfyllda.
2. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska särskilt informera nämnden om
 - (a) beloppet av det berörda kreditinstitutets garanterade insättningar,
 - (b) dess tillgängliga finansiella medel vid tidpunkten för utbetalningshändelsen eller användning vid resolution,
 - (c) vid utbetalningshändelse, en uppskattning av de extraordinära bidrag som det kan samla in inom tre dagar från denna händelse,
 - (d) varje omständighet som skulle kunna hindra det från att uppfylla sina skyldigheter enligt nationell lagstiftning som införlivar direktiv 2014/49/EU och möjliga lösningar.

Artikel 41m
Fastställande av finansieringsbelopp

1. Efter mottagande av underrättelsen enligt artikel 41k ska nämnden inom 24 timmar i sin verkställande session besluta att villkoren för täckning genom det europeiska insättningsgarantisystemet är uppfyllda och fastställa det finansieringsbelopp som ska tillhandahållas det deltagande insättningsgarantisystemet.
2. Om nämnden informerades i enlighet med artikel 41k, före eller samtidigt med den underrättelse som avses i punkt 1, om en eller flera sannolika utbetalningshändelser eller användning vid resolution, får den förlänga perioden i punkt 1 upp till sju dagar. Om, under denna förlängda period, ytterligare utbetalningshändelser eller användningar vid resolution meddelas i enlighet med artikel 41k och den totala finansiering som skulle kunna begäras från insättningsgarantifonden kan överstiga dess tillgängliga finansiella medel, ska den finansiering som tillhandahålls för varje meddelad utbetalningshändelse eller användning vid resolution vara lika med insättningsgarantifondens tillgängliga finansiella medel multiplicerad med kvoten av a och b:
 - (a) Finansieringsbeloppet som det relevanta deltagande insättningsgarantisystemet skulle kunna begära från insättningsgarantifonden för utbetalningshändelsen eller användning vid resolution om ingen annan meddelad utbetalningshändelse eller användning vid resolution fanns.
 - (b) Summan av alla finansieringsbelopp som det deltagande insättningsgarantisystemet skulle kunna begära från insättningsgarantifonden för varje utbetalningshändelse eller användning vid resolution om ingen annan meddelad utbetalningshändelse eller användning vid resolution fanns.
3. Nämnden ska omedelbart informera det deltagande insättningsgarantisystemet om sitt beslut enligt punkterna 1 och 2. Det deltagande insättningsgarantisystemet får begära en översyn av nämndens beslut inom 24 timmar efter det att det har

informerats. Det ska ange skäl till varför det betraktar en ändring av nämndens beslut som nödvändig, särskilt med hänsyn till omfattningen av det europeiska insättningsgarantisystemets täckning. Nämnden ska fatta beslut om begäran inom ytterligare 24 timmar.

Artikel 41n

Tillhandahållande av finansiering

Nämnden ska tillhandahålla finansiering enligt artikel 41a.2, 41d.2 och 41h.2 i enlighet med följande bestämmelser:

- (a) Finansieringen ska tillhandahållas i form av ett kontantbidrag till det deltagande insättningsgarantisystemet.
- (b) Medlen ska utbetalas omedelbart efter nämndens beslut enligt artikel 41m.

Artikel 41o

Återbetalning av finansiering och fastställande av överskjutande förlust och förlust

1. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska återbetala den finansiering som tillhandahållits av nämnden enligt artikel 41n, minus beloppet för täckning av överskjutande förlust vid täckning enligt artikel 41a eller förlusttäckning vid täckning enligt artikel 41d eller 41h.
2. Till dess att insolvens- eller resolutionsförfarandet har avslutats ska nämnden, på årsbasis, besluta om det belopp som det deltagande insättningsgarantisystemet redan har återvunnit från insolvensförfarandet eller redan har betalat i enlighet med artikel 75 i direktiv 2014/59/EU. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska till nämnden lämna all nödvändig information för att fatta detta beslut. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska till nämnden betala en andel av det belopp som motsvarar den andel som täcks av det europeiska insättningsgarantisystemet i enlighet med artikel 41a, 41d eller 41h.
3. Vid täckning enligt artikel 41a ska det deltagande insättningsgarantisystemet också till nämnden betala, vid slutet av det första kalenderår som finansiering tillhandahållits, ett belopp lika med de efterhandsbidrag som det deltagande insättningsgarantisystemet får insamla i enlighet med artikel 10.8 första stycket i direktiv 2014/49/EU inom ett kalenderår, minus det belopp av efterhandsbidrag som insamlats i enlighet med artikel 41b.1 b i denna förordning.
4. Efter avslutande av insolvens- eller resolutionsförfarandet för det berörda kreditinstitutet ska nämnden utan dröjsmål fastställa den överskjutande förlusten i enlighet med artikel 41d, eller förlusten i enlighet med artikel 41h. Om detta fastställande resulterar i en återbetalningsskyldighet för det deltagande insättningsgarantisystemet i enlighet med andra och tredje punkten, ska mellanskillnaden avgöras mellan nämnden och det deltagande insättningsgarantisystemet utan dröjsmål.

Artikel 41p

Övervakning av utbetalningar till insättare och utnyttjande i resolution

1. Efter tillhandahållande av finansiering vid utbetalningshändelse i enlighet med artikel 41n ska nämnden noggrant övervaka det utbetalningsförfarande som utförs

av det deltagande insättningsgarantisystemet och särskilt dess användande av kontantbidrag.

2. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska, med regelbundna intervall som fastställs av nämnden, tillhandahålla rättvisande, tillförlitliga och fullständiga uppgifter om utbetalningsförfarandet, utövandet av övertagna rättigheter, eller varje annat ärende som är relevant för ett effektivt genomförande av nämndens åtgärder som anges i denna förordning, eller för utövandet av det deltagande insättningsgarantisystemets befogenheter i direktiv 2014/49/EU eller i denna förordning. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska dagligen informera nämnden om det totala belopp som återbetalats till insättarna, användande av kontantbidraget och de eventuella problem som detta innebar.

Artikel 41q

Övervakning av insolvensförfarande

1. Efter tillhandahållande av finansiering vid utbetalningshändelse i enlighet med artikel 41n i denna förordning, ska nämnden övervaka insolvensförfarandet för det berörda kreditinstitutet och särskilt det deltagande insättningsgarantisystemets ansträngningar att driva in de insättningsfordringar som övertogs i enlighet med artikel 9.2 första meningen i direktiv 2014/49/EU.
 2. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska maximera sina inkomster från konkursboet och vara ansvarigt inför nämnden för varje belopp som inte återvunnits på grund av bristande aktsamhet. Nämnden får besluta, efter att ha hört de deltagande insättningsgarantisystemen, att själv utöva samtliga rättigheter som uppstår enligt de insättningsfordringar som nämns i punkt 1.”
11. Artikel 43 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 1 ska följande led d läggas till:

”d) En ledamot som utses av varje deltagande medlemsstat och som företräder deras utsedda myndighet.”
 - (b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Varje ledamot, inbegripet ordföranden, ska ha en röst utom när nämnden möts i gemensam plenarsession i enlighet med artikel 49b då de ledamöter som utsetts av en deltagande medlemsstat enligt punkt 1c och 1d tillsammans ska ha en röst.”
 - (c) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Kommissionen och ECB ska utse en företrädare var som ska ha rätt att delta i mötena inom de verkställande sessionerna, plenarsessionerna och de gemensamma plenarsessionerna som permanent observatör.”
 - (d) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Om det finns mer än en nationell resolutionsmyndighet respektive mer än en nationell utsedd myndighet i en deltagande medlemsstat, ska en andra företrädare tillåtas delta som observatör utan rösträtt.

5. Nämndens förvaltnings- och ledningsstruktur ska bestå av

 - (a) en gemensam plenarsession i nämnden, som ska utföra de uppgifter som avses i artikel 49b,

- (b) en plenarsession i nämnden i enlighet med artikel 49 och 49a som ska utföra de uppgifter som avses i artikel 50 respektive 50a,
 - (c) en verkställande session i nämnden som ska utföra de uppgifter som avses i artikel 54,
 - (d) en ordförande, som ska utföra de uppgifter som avses i artikel 56,
 - (e) ett sekretariat som ska tillhandahålla nödvändigt administrativt och tekniskt stöd för utförandet av nämndens uppdrag.”
12. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkterna 4 och 5 ska ”resolutionsarbete” ersättas med ”resolutions- och insättningsgarantiarbete” med erforderliga grammatiska ändringar.
 - (b) I punkt 7 ska ”som en nationell resolutionsmyndighet ” ersättas med ”som en nationell resolutionsmyndighet eller som nationellt insättningsgarantisystem eller utsedd myndighet”, med erforderliga grammatiska ändringar.
13. I artikel 46.4 ska ”de nationella resolutionsmyndigheternas” ersättas med ”de nationella resolutionsmyndigheternas eller det nationella insättningsgarantisystemets eller utsedda myndigheters”, med erforderliga grammatiska ändringar.
14. I artikel 47 ska punkt 1 ersättas med följande:
- ”1. När de utför de uppgifter som de tilldelas genom denna förordning ska nämnden, de nationella resolutionsmyndigheterna, det nationella insättningsgarantisystemet eller utsedda myndigheter agera med oberoende och i det allmännas intresse.”
15. I del III ska titeln till avdelning II ”Nämndens plenarsessioner” ersättas med ”Nämndens gemensamma plenarsessioner och plenarsessioner”.
16. Följande artikel ska införas som artikel 48a:
- ”Artikel 48a*
Deltagande i gemensamma plenarsessioner
- Vid gemensamma plenarsessioner ska alla de ledamöter i nämnden som avses i artikel 43.1 delta.”
17. Artikel 49 ska ersättas med följande:
- ”Artikel 49*
Deltagande i plenarsessioner som rör den gemensamma resolutionsmekanismen
- De ledamöter i nämnden som avses i artikel 43.1 a, b och c ska delta i dess plenarsessioner som rör den gemensamma resolutionsmekanismen.”
18. Följande artiklar ska införas som artiklarna 49a och 49b:
- ”Artikel 49a*
Deltagande i plenarsessioner som rör det europeiska insättningsgarantisystemet
- De ledamöter i nämnden som avses i artikel 43.1 a, b och d ska delta i dess plenarsessioner som rör det europeiska insättningsgarantisystemet.
- Artikel 49b*
Uppgifter för nämndens gemensamma plenarsession
1. I sin gemensamma plenarsession ska nämnden

- (a) senast den 30 november varje år anta sitt årliga arbetsprogram för det följande året på grundval av ett utkast som läggs fram av ordföranden, och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ECB,
 - (b) anta och följa upp sin årliga budget i enlighet med artikel 61.2, godkänna nämndens slutliga räkenskaper och bevilja ordföranden ansvarsfrihet i enlighet med artikel 63.4 och 63.8,
 - (c) besluta om investeringarna i enlighet med artikel 75,
 - (d) anta den årliga verksamhetsrapport om nämndens arbete som avses i artikel 45, vilken ska innehålla detaljerade förklaringar om genomförandet av budgeten,
 - (e) anta de finansiella bestämmelser som gäller för nämnden i enlighet med artikel 64,
 - (f) anta en egen strategi för bedrägeribekämpning, som står i proportion till risken för bedrägerier, med hänsyn till kostnaderna och fördelarna för de åtgärder som ska genomföras,
 - (g) anta regler för förebyggande och hantering av intressekonflikter som rör nämndens ledamöter,
 - (h) anta sin arbetsordning och arbetsordningen för nämndens plenarsession och verkställande session enligt denna förordning,
 - (i) i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, med avseende på nämndens personal, utöva de befogenheter att sluta anställningsavtal som en tillsättningsmyndighet tilldelas (nedan kallade *tillsättningsmyndighetens befogenheter*) enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen, fastställda i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 (nedan kallade *anställningsvillkoren*),
 - (j) anta lämpliga genomföranderegler för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna,
 - (k) utse en räkenskapsförare enligt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren, vilken ska vara funktionellt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter,
 - (l) säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer som härrör från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna, samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), och
 - (m) fatta alla beslut om nämndens interna uppbyggnad och, om så krävs, ändringar av dessa.
2. Nämndens gemensamma plenarsession ska, när beslut fattas, agera i enlighet med de mål som fastställs i artiklarna 6 och 14.
 3. Nämnden ska vid sin gemensamma plenarsession i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren om att till ordföranden delegera den behörighet som behövs för att sluta anställningsavtal och fastställa på vilka villkor denna delegerade behörighet tillfälligt kan dras in. Ordföranden ska ha rätt att vidaredelegera de befogenheterna.

Under exceptionella omständigheter får nämnden genom beslut vid sin gemensamma plenarsession tillfälligt dra in ordförandens behörighet att sluta anställningsavtal och ordförandens eventuella vidaredelegering, och utöva den själv eller delegera den till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än ordföranden.”

19. Artikel 50 ska ersättas med följande:

”Artikel 50

Uppgifter för nämndens plenarsession om den gemensamma resolutionsmekanismen

1. I sin gemensamma plenarsession om den gemensamma resolutionsmekanismen ska nämnden
 - (a) enligt det förfarande som avses i punkt 2, besluta om användningen av fonden, om stöd från fonden till den specifika resolutionsåtgärden krävs utöver det tröskelvärde på 5 000 000 000 EUR för vilket viktningen av likviditetsstödet är 0,5,
 - (b) när det sammanlagda nettoutnyttjandet av fonden under de senaste 12 på varandra följande månaderna når tröskelvärdet på 5 000 000 000 EUR, utvärdera tillämpningen av resolutionsverktygen, särskilt utnyttjandet av fonden, och tillhandahålla riktlinjer som den verkställande sessionen ska följa vid kommande resolutionsbeslut, i synnerhet, när detta är lämpligt, som differentierar mellan likviditetsstöd och andra stödformer,
 - (c) besluta om behovet av att insamla extraordinära efterhandsbidrag i enlighet med artikel 71, frivillig upplåning mellan finansieringsarrangemang i enlighet med artikel 72, alternativ finansiering i enlighet med artiklarna 73 och 74 ömsesidigheten mellan nationella finansieringsarrangemang i enlighet med artikel 78, vilket inbegriper stöd från fonden utöver det tröskelvärde som avses i led c i denna punkt,
 - (d) godkänna det ramverk som avses i artikel 31.1 för de praktiska arrangemangen för samarbetet med de nationella resolutionsmyndigheterna.
2. Nämndens plenarsession ska när beslut fattas agera i enlighet med de mål som fastställs i artiklarna 6 och 14.

Vid tillämpning av punkt 1 a ska den resolutionsordning som utarbetas av den verkställande sessionen betraktas som antagen såvida inte, inom tre timmar från det att det verkställande sessionen lade fram förslaget inför plenarsessionen, åtminstone en ledamot i plenarsessionen har begärt ett möte i plenarsessionen. I det senare fallet ska ett beslut om resolutionsordningen fattas av plenarsessionen.”

20. Följande artikel ska införas som artikel 50a:

”Artikel 50a

Uppgifter för nämndens plenarsession om det europeiska insättningsgarantisystemet

1. I sin plenarsession om det europeiska insättningsgarantisystemet ska nämnden
 - (a) när det sammanlagda nettoutnyttjandet av insättningsgarantifonden under de senaste 12 på varandra följande månaderna når tröskelvärdet på 25 % av den slutgiltiga målnivån, utvärdera tillämpningen av det europeiska insättningsgarantisystemet, särskilt användningen av insättningsgarantifonden, och tillhandahålla riktlinjer som den verkställande sessionen ska följa vid kommande utbetalningsbeslut, i synnerhet, när detta är lämpligt, som differentierar mellan tillhandahållande av finansiering och förlusttäckning,

- (b) besluta om förlängning av den period som avses i artikel 41m.1 i enlighet med artikel 41m.2,
 - (c) besluta om frivilliga lån mellan finansieringsarrangemang i enlighet med artikel 74f, och om alternativ finansiering i enlighet med artikel 74g,
 - (d) besluta, efter hänskjutande av den verkställande sessionen i fall som gäller artikel 41i.1 eller 41i.2, huruvida det diskvalificerande villkoret som fastställs i artikel 41i.1 b är uppfyllt.
2. Nämndens plenarsession ska när beslut fattas agera i enlighet med de mål som fastställs i artikel 6.”
21. Artikel 51 ska ersättas med följande:

”Artikel 51

Möten inom nämndens gemensamma plenarsession och plenarsessioner som rör den gemensamma resolutionsmekanismen och det europeiska insättningsgarantisystemet

- 1. Ordföranden ska sammankalla och leda möten inom nämndens gemensamma plenarsession och plenarsessionerna om den gemensamma resolutionsmekanismen och det europeiska insättningsgarantisystemet i enlighet med artikel 56.2 a.
 - 2. Nämnden ska hålla minst två ordinarie möten i den gemensamma plenarsessionen per år. Dessutom ska den sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter. Kommissionens företrädare får begära att ordföranden sammankallar möten i nämndens gemensamma plenarsession respektive plenarsessionen om den gemensamma resolutionsmekanismen eller det europeiska insättningsgarantisystemet. Ordföranden ska skriftligen ange skälen till varför denne inte sammankallar ett möte inom utsatt tid.
 - 3. Nämnden får när så är relevant bjuda in observatörer, utöver de som avses i artikel 43.3, att delta i dess möten i sin gemensamma plenarsession eller i respektive plenarsessioner om den gemensamma resolutionsmekanismen eller det europeiska insättningsgarantisystemet enligt de särskilda behoven för varje möte, däribland en företrädare för EBA.
 - 4. Nämnden ska själv stå för sekretariatet för den gemensamma plenarsessionen eller plenarsessionen.”
22. Artikel 52 ska ersättas med följande:

”Artikel 52

Allmänna bestämmelser om beslutsprocessen

- 1. Nämnden ska i sin gemensamma plenarsession eller i respektive plenarsession om den gemensamma resolutionsmekanismen eller det europeiska insättningsgarantisystemet fatta sina beslut med enkel majoritet av sina ledamöter om inget annat anges i denna förordning. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst.
- 2. Genom undantag från punkt 1 ska beslut som avses i artikel 50.1 a och b, artikel 50a.1 a liksom beslut om ömsesidigheten mellan nationella finansieringsarrangemang i enlighet med artikel 78, begränsat till utnyttjandet av de finansiella medel som finns tillgängliga i resolutionsfonden respektive i insättningsgarantifonden, fattas med enkel majoritet av nämndens ledamöter, som representerar minst 30 % av bidragen. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst.

3. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln, ska de beslut som avses i artikel 50.1 eller artikel 50a.1, vilka omfattar insamling av efterhandsbidrag i enlighet med artikel 71 eller artikel 74d, om frivillig utlåning mellan olika finansieringsarrangemang i enlighet med artikel 72 eller artikel 74f, om alternativ finansiering i enlighet med artiklarna 73 och 74 eller 74g samt ömsesidigheten mellan nationella finansieringsarrangemang i enlighet med artikel 78, som överstiger utnyttjandet av de finansiella medel som finns tillgängliga i resolutionsfonden eller insättningsgarantifonden, fattas med tvåtredjedels majoritet av nämndens ledamöter, som representerar minst 50 % av bidragen under övergångsperioden tills resolutionsfonden är helt ömsesidig respektive insättningsgarantifonden har uppnått sin slutgiltiga målnivå, och därefter med tvåtredjedels majoritet av nämndens ledamöter, som representerar minst 30 % av bidragen. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst.
 4. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln, ska de beslut som avses i artikel 50a.1 d fattas med tvåtredjedels majoritet av nämndens ledamöter. Varje röstberättigad ledamot ska ha en röst. Vid lika röstetal ska ordföranden ha utslagsröst.
 5. Nämnden ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning. I arbetsordningen ska anges närmare regler om röstningsförfarandet, särskilt på vilka villkor en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar samt, vid behov, regler om beslutsförhet.”
23. Artikel 53 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 1
 - (b) tredje stycket ska ”de nationella resolutionsmyndigheterna” ersättas med ”de nationella resolutionsmyndigheterna eller de nationellt utsedda myndigheterna”, med erforderliga grammatiska ändringar.
 - (c) I punkt 2 ska hänvisningen till ”artikel 43.1 c” ersättas med ”artikel 43.1 c eller där tillämpligt artikel 43.1 d”
 - (d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Vid överläggningar om en enhet som avses i artikel 2 eller en koncern av enheter som är etablerad endast i en deltagande medlemsstat eller om en insättningsgarantiåtgärd eller ett insättningsgarantibeslut ska den ledamot som utses av den medlemsstaten enligt artikel 43.1 c eller 43.1 d också delta i överläggningarna och i beslutsprocessen, och de regler som fastställs i artikel 55.1 ska tillämpas.”
 - (e) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. De ledamöter av nämnden som avses i artikel 43.1 a och b ska se till att de resolutionsbeslut, resolutionsåtgärder, insättningsgarantibeslut och insättningsgarantiåtgärder som nämnden fattar beslut om i sina olika verkställande sessioner, framför allt de som gäller utnyttjandet av resolutionsfonden respektive insättningsgarantifonden, är konsekventa, lämpliga och proportionella.”
24. Artikel 54 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Nämnden ska i sin verkställande session

- (a) förbereda alla beslut som ska antas av nämnden vid den gemensamma plenarsessionen eller de respektive plenarsessioner som rör den gemensamma resolutionsmekanismen och det europeiska insättningsgarantisystemet,
 - (b) fatta alla beslut som behövs för att genomföra denna förordning, om inget annat anges i denna förordning.”
- (b) I punkt 2 ska punkten i slutet av led e ersättas av ett komma och följande punkter läggas till:
- ”f) fastställa finansieringsbeloppet i enlighet med artikel 41l,
 - g) fastställa utbetalningsförlusten och förlusttäckningen i enlighet med artikel 41o,
 - h) besluta att utöva de rättigheter som uppstår under artikel 41q.”
- (c) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:
- ”Vid behov och i brådskande fall får nämnden vid sin verkställande session, fatta vissa preliminära beslut på nämndens vägnar i dess gemensamma plenarsession eller dess respektive plenarsessioner om den gemensamma resolutionsmekanismen och det europeiska insättningsgarantisystemet, särskilt i fråga om administrativa frågor och budgetfrågor.
4. Nämndens verkställande session ska hålla nämndens gemensamma plenarsession eller plenarsessionerna om den gemensamma resolutionsmekanismen och det europeiska insättningsgarantisystemet informerade om de beslut den fattar om resolution eller insättningsgaranti.”
25. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - i) Led a ska ersättas med följande:

”a) förberedandet av nämndens arbete såväl vid de gemensamma plenarsessionerna, plenarsessionerna som vid de verkställande sessionerna, samt sammankalla och leda nämndens möten,”
 - ii) i punkt g ska ”om resolutionsaktiviteterna” ersättas med ”om resolutions- och insättningsgarantiaktiviteterna” med erforderliga grammatiska ändringar,
 - (b) I punkt 4 första meningen ska ”bankresolution” ersättas med ”bankresolution och insättningsgaranti” med erforderliga grammatiska ändringar,
26. I artikel 58 ska punkt 3 ersättas med följande:
- ”3. Budgeten ska bestå av följande tre delar: del I för nämndens administration, del II för den gemensamma resolutionsfonden och del III för insättningsgarantifonden.”
27. I artikel 59 ska punkt 3 ersättas med följande:
- ”3. Denna artikel påverkar inte de nationella resolutionsmyndigheternas, de deltagande insättningsgarantisystemens och utsedda myndigheters rätt att ta ut avgifter i enlighet med nationell rätt, med avseende på deras administrativa utgifter av den typ som avses i punkterna 1 och 2, inbegripet utgifter för att samarbeta med och bistå nämnden.”

28. Följande artikel ska införas som artikel 60a:

”Artikel 60a

Del III i budgeten

1. Inkomsterna i del III i budgeten ska särskilt bestå av följande:
 - a) Bidrag som inbetalats av institut knutna till deltagande insättningsgarantisystem i enlighet med artikel 74c och artikel 74d.
 - b) Lån från insättningsgarantisystem i icke-deltagande medlemsstater i enlighet med artikel 74f.
 - c) Lån från finansiella institut eller andra tredjeparter i enlighet med artikel 74g.
 - d) Avkastning på de investeringar som gjorts med medel i insättningsgarantifonden i enlighet med artikel 75.
 - e) Finansiering återbetald av deltagande insättningsgarantisystem i enlighet med artikel 41o.
 2. Utgifterna i del III av budgeten ska bestå av följande:
 - a) Finansiering som tillhandahålls av deltagande insättningsgarantisystem för tillämpning av artiklarna 41a, 41d eller 41h.
 - b) Investeringar i enlighet med artikel 75.
 - c) Räntor på lån från andra finansieringsarrangemang för insättningsgaranti i icke-deltagande medlemsstater i enlighet med artikel 74f.
 - d) Räntor från lån från finansiella institut eller andra tredjeparter i enlighet med artikel 74g.”
29. I artikel 61.2 ska ”i sin plenarsession” ersättas med ”i sin gemensamma plenarsession”.
30. I artikel 63.8 ska ”i sin plenarsession” ersättas med ”i sin gemensamma plenarsession”.
31. Artikel 65 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Sådana enheter som avses i artikel 2.1 respektive artikel 2.2 b ska bidra till del I i nämndens budget i enlighet med denna förordning och de delegerade akter om bidrag som antagits enligt punkt 5 i den här artikeln.”
 - (b) I punkt 5 ska led a ersättas med följande:

”a) fastställa vilken typ av bidrag som ska betalas och för vilka ändamål, med beaktande av nämndens olika uppgifter enligt denna förordning med avseende på den gemensamma resolutionsmekanismen och det europeiska insättningsgarantisystemet, hur bidragsbeloppen ska beräknas och hur betalning ska ske,”
32. i del III avdelning V ska rubriken till kapitel 2 ersättas med ”Den gemensamma resolutionsfonden och insättningsgarantifonden”.
33. i del III avdelning V kapitel 2 ska rubriken till avdelning 1 ersättas med ”Inrättande av den gemensamma resolutionsfonden”.

34. I del III avdelning V kapitel 2 ska följande avdelning införas:

**”AVDELNING 1A
INRÄTTANDE AV INSÄTTNINGSGARANTIFONDEN**

Artikel 74a

Allmänna bestämmelser

1. Härmed inrättas insättningsgarantifonden. Den ska finansieras med bidrag till nämnden från kreditinstitut som är anknutna till deltagande insättningsgarantisystem. Bidragen ska beräknas och faktureras av deltagande insättningsinsättningsgarantisystem på nämndens vägnar.
2. Nämnden ska utnyttja insättningsgarantifonden enbart för att tillhandahålla finansiering till och täcka förluster för deltagande insättningsinsättningsgarantisystem i de olika steg som anges i artikel 1.2 och i enlighet med de mål och principer som styr det europeiska insättningsinsättningsgarantisystemet enligt artikel 6. Under inga omständigheter får unionens budget eller nationella budgetar belastas för fondens kostnader eller förluster.
3. Nämnden ska vara insättningsgarantifondens ägare. Nämndens verksamhet enligt denna förordning får under inga omständigheter innebära att medlemsstaternas budgetar tas i anspråk.

Artikel 74b

Målnivåer för insättningsgarantifonden

1. I slutet av återförsäkringsperioden ska insättningsgarantifondens tillgängliga finansiella medel uppnå en initial målnivå på 20 % av fyra niondelar av summan av de minsta målnivåer som deltagande insättningsgarantisystem ska uppnå i enlighet med artikel 10.2 första stycket i direktiv 2014/49/EU.
2. I slutet av koassuransperioden ska insättningsgarantifondens tillgängliga finansiella medel uppnå den minsta målnivå som deltagande insättningsgarantisystem ska uppnå i enlighet med artikel 10.2 första stycket i direktiv 2014/49/EU.
3. Under återförsäkrings- och koassuransperioden ska bidrag till insättningsgarantifonden som beräknas i enlighet med artikel 74c spridas över tiden så jämnt som möjligt, till dess att respektive målnivå har uppnåtts.
4. Efter det att målnivån som specificeras i punkt 2 har uppnåtts för första gången och de tillgängliga finansiella medlen därefter har sjunkit till mindre än två tredjedelar av målnivån ska de bidrag som beräknas i enlighet med artikel 74c sättas till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom sex år.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 93 om ändring av följande:
 - (a) Kriterier för fördelningen över tiden av de bidrag till insättningsgarantifonden som har beräknats enligt punkt 2.
 - b) Kriterier för att fastställa årliga bidrag som föreskrivs i punkt 4.

Artikel 74c
Förhandsbidrag

1. Varje år under återförsäkrings- och koassuransperioden ska nämnden, efter samråd med ECB och den nationella behöriga myndigheten och i nära samarbete med de deltagande insättningsgarantisystemen och utsedda myndigheter, för varje deltagande insättningsgarantisystem fastställa det totala beloppet för förhandsbidrag som det kan begära från de kreditinstitut som är knutna till de respektive deltagande insättningsgarantisystemen i syfte att uppnå de målnivåer som anges i artikel 74b. Det totala bidragsbeloppet ska inte överskrida de målnivåer som anges i artikel 74b.1 och 74b.2..

2. Under återförsäkringsperioden ska varje deltagande insättningsgarantisystem beräkna bidraget för varje anknutet kreditinstitut, på grundval av det totala belopp som fastställs av nämnden enligt punkt 1. Det ska tillämpa den riskbaserade metod som inrättats i den delegerade akten i enlighet med punkt 5 andra stycket.

Efter återförsäkringsperioden ska nämnden själv beräkna bidraget från varje kreditinstitut som är knutet till ett deltagande insättningsgarantisystem. Nämnden ska tillämpa den riskbaserade metod som inrättats i den delegerade akten i enlighet med punkt 5 tredje stycket.

I samtliga steg i det europeiska insättningsgarantisystemet ska det deltagande insättningsgarantisystemet på nämndens vägnar fakturera bidraget för varje kreditinstitut på årsbasis. Kreditinstitut ska betala det fakturerade beloppet direkt till nämnden. Bidragen ska förfalla till betalning den 31 maj varje år.

3. De bidrag som på vederbörligt sätt har mottagits från varje sådant kreditinstitut som avses i artikel 2.2 ska inte återbetalas till de instituten.
4. De bidrag som kreditinstitut knutna till ett deltagande insättningsgarantisystem inbetalar till insättningsgarantifonden i enlighet med denna artikel ska medräknas för den minsta målnivå som det deltagande insättningsgarantisystemet ska uppnå i enlighet med artikel 10.2 första stycket i direktiv 2014/49/EU. Om det deltagande insättningsgarantisystemet, senast den 3 juli 2024 eller senare, har följt den finansieringsbana som fastställs i artikel 41j och dess anknutna kreditinstitut till insättningsgarantifonden har inbetalat samtliga förhandsbidrag som senast den 3 juli 2024 skulle betalas till insättningsgarantifonden, ska dessa bidrag utgöra det fullständiga bidraget för att uppnå målnivån i enlighet med artikel 10.2 första stycket i direktiv 2014/49/EU.

Medlemsstaterna kan föreskriva att ett deltagande insättningsgarantisystem får beakta de bidrag som anknutna kreditinstitut inbetalat till insättningsgarantifonden när de fastställer nivån för sina förhandsbidrag, eller återbetala dessa kreditinstitut från sina tillgängliga finansiella medel i den utsträckning som dessa överskrider de belopp som anges i artikel 41j vid relevant datum.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 93 för att specificera en riskbaserad metod för beräkning av bidrag i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Den ska anta en delegerad akt som specificerar metoden för beräkning av de bidrag som ska inbetalas till deltagande insättningsgarantisystem och, endast för återförsäkringsperioden, till insättningsgarantifonden. I denna delegerade akt ska beräkningen grunda sig på de garanterade insättningarnas belopp och varje

kreditinstituts risknivå i förhållande till samtliga övriga kreditinstitut som är knutna till samma deltagande insättningsgarantisystem.

Den ska anta en delegerad akt som specificerar metoden för beräkning av de bidrag som ska inbetalas till insättningsgarantifonden från och med återförsäkringsperioden. I denna andra delegerade akt ska beräkningen grunda sig på de garanterade insättningarnas belopp och varje kreditinstituts risknivå i förhållande till samtliga övriga kreditinstitut som avses i artikel 2.2 b

Båda delegerade akter ska inkludera en beräkningsformel, specifika indikatorer, riskkategorier för medlemmar, trösklar för riskvikter som tilldelas specifika riskkategorier och andra nödvändiga komponenter. Risknivån ska bedömas på grundval av följande kriterier:

- a) Nivån på institutets kapacitet att absorbera förluster.
- b) Institutets förmåga att uppfylla sina skyldigheter på lång och kort sikt.
- c) Stabiliteten och mångfalden i institutens finansieringskällor och deras obelastade höglikvida tillgångar.
- d) Kvaliteten på institutets tillgångar.
- e) Institutets affärsmodell och förvaltning.
- f) Graden av belastning i institutets tillgångar.

Artikel 74d

Extraordinära efterhandsbidrag

1. När de disponibla finansiella medlen, efter återförsäkringsperioden, inte räcker för att täcka de förluster, kostnader eller andra utgifter som uppstår genom att insättningsgarantifonden utnyttjas för utbetalningshändelser, ska extraordinära efterhandsbidrag samlas in från kreditinstitut knutna till de deltagande insättningsgarantisystemen för att täcka de ytterligare beloppen. Utan hinder av punkterna 2 och 3 ska beloppet för efterhandsbidrag som ska insamlas vara lika med bristen på tillgängliga finansiella medel, men inte överstiga den högsta andelen garanterade insättningar i samtliga kreditinstitut inom ramen för det europeiska insättningsgarantisystemet som fastställs i kommissionens delegerade akt i enlighet med punkt 4.
2. Nämnden ska själv beräkna bidraget från varje kreditinstitut som är knutet till ett deltagande insättningsgarantisystem. Den ska tillämpa den riskbaserade metod som specificeras i den delegerade akt som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 74c.5 tredje stycket.

Artikel 74c.2 tredje stycket ska tillämpas på motsvarande sätt.

3. Nämnden ska, på eget initiativ efter att ha hört den relevanta behöriga myndigheten, eller på förslag av den relevanta behöriga myndigheten, i enlighet med de delegerade akter som avses i punkt 4, helt eller delvis skjuta upp ett instituts betalning av extraordinära efterhandsbidrag i enlighet med punkt 1 om detta är nödvändigt för att skydda dess finansiella ställning. Ett sådant uppskjutande får beviljas för en period på högst sex månader men får förlängas på begäran av institutet. Bidrag som skjuts upp enligt denna punkt ska betalas senare då sådan betalning inte längre äventyrar institutets finansiella ställning.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 93 för att fastställa de årliga gränser som avses i punkt 1 och de omständigheter och villkor under vilka betalning av efterhandsbidrag av en enhet som avses i artikel 2.2 b helt eller delvis får skjutas upp enligt punkt 3 i den här artikeln.

Artikel 74e

Genomförande av beslut enligt denna förordning

1. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra de beslut som avses i denna förordning.

Om inte annat följer av denna förordning ska det deltagande insättningsgarantisystemet utöva sina befogenheter enligt nationell rätt som införlivar direktiv 2014/49/EU och i enlighet med de villkor som fastställs i nationell rätt. Det deltagande insättningsgarantisystemet ska fullt ut informera nämnden om utövandet av de befogenheterna.

2. Om ett deltagande insättningsgarantisystem inte har tillämpat eller har underlåtit att följa ett beslut av nämnden enligt denna förordning, eller har tillämpat det på ett sätt som utgör ett hot mot ett effektivt genomförande av det europeiska insättningsgarantisystemet och målen i denna förordning, får nämnden beordra det deltagande insättningsgarantisystemet att vidta varje nödvändig åtgärd för att följa beslutet i fråga.
3. Om ett deltagande insättningsgarantisystem skickat ett beslut till ett anknutet kreditinstitut, inbegripet fakturering av bidrag, och institutet uppsåtligt eller av oaktsamhet inte har följt beslutet, ska nämnden fatta beslut om sanktionsavgifter i enlighet med artikel 38.

Artikel 74f

Frivillig utlåning till och inlåning från icke deltagande insättningsgarantisystem

1. Nämnden ska besluta att begära frivilliga lån till insättningsgarantifonden från insättningsgarantisystem i icke-deltagande medlemsstater, om
 - (a) de belopp som anskaffats enligt artikel 74c inte är tillräckliga för att täcka förluster, kostnader eller andra utgifter som uppstår genom användning av insättningsgarantifonden i samband med resolutionsåtgärder,
 - b) sådana extraordinära efterhandsbidrag som föreskrivs i artikel 74d inte är omedelbart tillgängliga,
 - c) alternativ finansiering som föreskrivs i artikel 74g inte är omedelbart tillgänglig på rimliga villkor.
2. Dessa insättningsgarantisystem ska fatta beslut om varje sådan begäran i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/49/EU.
3. Nämnden får på begäran besluta att låna ut till andra insättningsgarantisystem inom icke-deltagande medlemsstater. Artikel 12 i direktiv 2014/49/EU ska tillämpas på motsvarande sätt när det gäller lånevillkor.

Artikel 74g
Alternativ finansiering

1. Nämnden får för insättningsgarantifondens räkning ta upp lån och andra former av stöd från de institut, finansiella institut eller andra tredje parter som erbjuder bättre finansiella villkor vid mest lämpliga tidpunkt i syfte att optimera kostnaderna för finansieringen och bevara sitt anseende. Intäkterna av sådana lån ska användas uteslutande för att uppfylla betalningsskyldigheter mot deltagande insättningsgarantisystem, i det fall där de belopp som insamlats i enlighet med artiklarna 74c och 74d inte är omedelbart tillgängliga eller inte täcker de belopp som begärts från insättningsgarantifonden för utbetalningshändelser.
 2. Upplåningen eller andra former av stöd som avses i punkt 1 ska återbetalas fullständigt i enlighet med artiklarna 74c och 74d.
 3. Alla utgifter som följer av utnyttjandet av de lån som avses i punkt 1 ska bäras av del III i nämndens budget och inte av unionens budget eller av de deltagande medlemsstaterna.
 4. Nämnden får besluta att investera avkastningen på lån i enlighet med artikel 75 för att skydda deras realvärde.”
35. I del III avdelning V kapitel 2 ska rubriken till avdelning 2 ersättas med ”Förvaltning av den gemensamma resolutionsfonden och insättningsgarantifonden”.
36. Artikel 75 ska ersättas med följande:

”Artikel 75
Investeringar

1. Nämnden ska förvalta den gemensamma resolutionsfonden och insättningsgarantifonden i enlighet med denna förordning och de delegerade akter som antagits enligt punkt 4.
 2. De belopp som mottagits från ett institut under resolution eller ett broinstitut ska liksom räntor och annan avkastning från investeringar samt andra inkomster enbart tillfalla resolutionsfonden och insättningsgarantifonden.
 3. Nämnden ska föra en försiktig och säker investeringsstrategi som fastställs i de delegerade akter som antas enligt punkt 4 i den här artikeln, och ska investera resolutionsfondens och insättningsgarantifondens tillgångar i obligationer som utfärdas av medlemsstater eller mellanstatliga organisationer, eller i höglivida tillgångar med hög kreditvärdighet, med beaktande av de delegerade akter som avses i artikel 460 i förordning (EU) nr 575/2013 samt andra relevanta bestämmelser i den förordningen. Investeringarna ska vara tillräckligt sektorsvist, geografiskt och proportionellt diversifierade. Avkastningen på dessa investeringar ska tillfalla resolutionsfonden respektive insättningsgarantifonden.
 4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter med närmare bestämmelser för förvaltningen av resolutionsfonden och insättningsgarantifonden och allmänna principer och kriterier för dess investeringsstrategi, enligt förfarandet som fastställs i artikel 93.”
37. Följande artikel ska införas som artikel 77a:

”Artikel 77a

Användning av insättningsgarantifondens medel

1. Under återförsäkringsperioden ska nämnden utnyttja insättningsgarantifonden för att tillhandahålla finansiering i enlighet med artikel 41a.2 och täcka en andel av den överskjutande förlusten i enlighet med artikel 41a.3
 2. Under och efter återförsäkringsperioden ska nämnden utnyttja insättningsgarantifonden för att tillhandahålla finansiering i enlighet med artikel 41d.2 respektive artikel 41h.2 och täcka den översförlusten i enlighet med artikel 41d.3 respektive artikel 41h.3.
 3. Utnyttjandet av insättningsgarantifonden med avseende på ett kreditinstitut som är knutet till ett deltagande insättningsgarantisystem ska vara beroende av detta instituts uppfyllande av de skyldigheter som ålagts det i egenskap av medlem i det deltagande insättningsgarantisystemet som fastställs i denna förordning och i direktiv 2014/49/EU.”
38. I del III avdelning VI, i artiklarna 81.4, 83.2, 83.3 , 87.4, 88.2 och 88.6 ska ”nationell resolutionsmyndighet” ersättas med ”nationell resolutionsmyndighet, deltagande insättningsgarantisystem eller utsedda myndigheter i tillämpliga fall” och ”nationella resolutionsmyndigheter” ska ersättas med ”nationella resolutionsmyndigheter, deltagande insättningsgarantisystem eller utsedda myndigheter i tillämpliga fall”.
39. Artikel 93 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 19.8, 65.5, 69.5, 71.3, 74b.5, 74c.5, 74d.4 och 75.4 ska ges tills vidare från och med de relevanta datum som avses i artikel 99.”
 - (b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 19.8, 65.5, 69.5, 71.3, 74b.5, 74c.5, 74d.4 och 75.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”
 - (c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 19.8, 65.5, 69.5, 71.3, 74b.5, 74c.5, 74d.4 och 75.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”
40. I artikel 99 ska följande punkt införas som punkt 5a:
- ”5a. Genom undantag från artikel 1.2.2 ska del IIa och del III, avdelning V kapitel 2 avdelning 1a tillämpas från [OP insert date of entry into force of this Regulation]”,

41. I förordning (EU) nr 806/2014 ska ”fonden” genomgående ersättas med ”resolutionsfonden”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1 Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2 Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3 Typ av förslag eller initiativ
- 1.4 Mål
- 1.5 Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6 Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7 Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1 Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2 Administrations- och kontrollsystem
- 2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2 Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

6. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

6.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 för att inrätta ett europeiskt insättningsgarantisystem

6.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen¹⁴

Finansiella tjänster och kapitalmarknader

Politisk strategi och samordning för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen.

Förvaltning av generaldirektoratet för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen.

6.3. Typ av förslag eller initiativ

☒ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd¹⁵

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

6.4. Mål

6.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

1) Att bevara stabiliteten i det finansiella systemet genom att stärka insättarnas förtroende för banksystemet i hela unionen.

2) Att minska hindren för fri rörlighet för kapital och skapa likvärdiga konkurrensvillkor för kreditinstitut inom unionen.

3) Att skydda de offentliga finanserna genom att minska dess samspel med kreditinstitutens finansiella ställning.

6.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål

Mot bakgrund av de allmänna målen ovan är följande specifika mål av betydelse:

1) Att slutföra bankunionen genom att lansera ett europeiskt insättningsgarantisystem som kompletterar den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen.

2) Att skapa en insättningsgarantifond inom budgeten för den gemensamma resolutionsnämnden som kan bidra till att absorbera geografiskt asymmetriska chocker på unionens inre marknad för finansiella tjänster och förbättra skyddet för insättare i hela unionen.

¹⁴ Verksamhetsbaserad förvaltning – ABM; Verksamhetsbaserad budgetering – ABB

¹⁵ I den mening som avses i artikel 54.2 a och b i budgetförordningen.

3) Att skydda de offentliga finanserna genom att lägga ut kostnaderna för insättningsgarantin på alla banker i unionen.

Följande delmål är av betydelse:

a) I ett första skede (återförsäkringsperioden) ger insättningsgarantifonden i viss utsträckning finansiering och kostnadsbidrag för att täcka förlusterna för deltagande insättningsgarantisystem, om dessa system inte har tillräckliga finansiella medel för att uppfylla sina betalningsskyldigheter enligt direktiv 2014/49/EU gentemot insättare eller gentemot en resolutionsmyndighet.

b) I ett andra skede (samförsäkringsperioden) ger insättningsgarantifonden successivt ökande finansiering och kostnadsbidrag för att täcka förlusterna för deltagande insättningsgarantisystem i den situation som beskrivs i a) ovan.

c) I ett tredje skede (fullständig försäkring) ger insättningsgarantifonden all finansiering och täcker alla förlusterna för deltagande insättningsgarantisystem i den situation som beskrivs i a) ovan.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Finansiella tjänster och kapitalmarknader

Politisk strategi och samordning för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen.

Förvaltning av generaldirektoratet för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen.

6.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

- 1) Förslaget kommer att avsevärt minska samverkan mellan de offentliga finanserna i en deltagande medlemsstat och de kreditinstitut som är etablerade där.
- 2) Förslaget kommer att minska fragmenteringen av den inre marknaden för finansiella tjänster och skapa lika konkurrensvillkor för alla kreditinstitut som är etablerade i de deltagande medlemsstaterna.
- 3) Förslaget kommer att avsevärt öka förtroendet för skydd av insättningar i alla deltagande medlemsstater.

6.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

- 1) Minskad överföring av insättningar från kreditinstitut etablerade i de deltagande medlemsstater som anses ha försämrade offentliga finanser, till kreditinstitut etablerade i deltagande medlemsstater som anses ha goda offentliga finanser.
- 2) Mindre skillnader i inlåningsräntespread mellan kreditinstitut etablerade i olika deltagande medlemsstater.
- 3) Fler och större kreditinstitut för vilka de deltagande insättningsgarantisystemen kan uppfylla sina skyldigheter gentemot insättarna eller resolutionsmyndigheten, om insättningarna i de kreditinstituten blir indisponibla eller om instituten blir föremål för resolutionsförfaranden.

6.5. Motivering till förslaget eller initiativet

6.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Kommissionen förordade 2012 en bankunion som skulle sätta banksektorn på rätt köl och återupprätta förtroendet för euron som en del i en mer långsiktig vision för ekonomisk och finanspolitisk integration. Bankunionen bör genomföras genom att lyfta upp tillsynen på europeisk nivå genom inrättandet av sammanhållen krishantering inom banksektorn och, minst lika viktigt, ett gemensamt system för insättningsskydd. De första två stegen har genomförts genom den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen, men ett gemensamt system för insättningsskydd har däremot ännu inte inrättats.

De fem ordförandenas rapport och kommissionens uppföljande meddelande anger en tydlig plan för fördjupning av den ekonomiska och monetära unionen (EMU), inbegripet åtgärder för att ytterligare begränsa riskerna för den finansiella stabiliteten. Färdigställandet av bankunionen är ett nödvändigt steg mot en fullständig och fördjupad ekonomisk och monetär union. För den gemensamma valutan är ett enhetligt och fullt ut integrerat finansiellt system avgörande för effektiv penningpolitisk transmission, en adekvat riskdiversifiering mellan medlemsstaterna och för det allmänna förtroendet för euroområdet banksystem.

De fem ordförandenas rapport föreslår särskilt inrättandet, på lång sikt, av ett europeiskt insättningsgarantisystem som den tredje pelaren i en fullfjädrad bankunion vid sidan av banktillsyn, som har anförtratts den gemensamma tillsynsmekanismen, och bankresolution, som har anförtratts den gemensamma resolutionsmekanismen.

6.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

I de fem ordförandenas rapport framhålls det att, eftersom det rådande systemet med nationella insättningsgarantier är sårbart för stora lokala chocker (särskilt när staten

och det nationella bankväsendet samtidigt befinner sig i en besvärlig ekonomisk situation), kan en gemensam insättningsgaranti öka motståndskraften mot framtida kriser. Ett gemensamt system har också större möjligheter än nationella system att vara budgetneutralt över en längre tid, eftersom riskerna sprids över ett större område och eftersom de privata bidragen tas ut från ett mycket större antal finansinstitutioner. Enligt de fem ordförandens rapport bör interimistiska åtgärder redan vidtas fram till mitten av 2017, som en del av det första skedet i fullbordandet av Europas ekonomiska och monetära union, till exempel i form av en återförsäkringsmekanism. Det europeiska insättningsgarantisystemet skulle finansieras privat genom riskbaserade förhandsavgifter som betalas av alla deltagande banker i medlemsstaterna, och vara utformat på ett sätt som förebygger moralisk risk.

6.5.3. *Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

Det finns mycket lite offentligt tillgänglig information om antalet tjänster inom nationella insättningsgarantisystem. De nationella systemen är dessutom organiserade på skilda sätt och får i olika hög grad hjälp från eller delar tjänster med t.ex. bankföreningar eller tillsynsmyndigheter. En undersökning av *European Forum of Deposit Insurers* visar att direkta tjänster (dvs. utan att räkna med stödfunktioner) varierar mellan 10 och 40 heltidsekvivalenter.

6.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Till följd av inrättandet av den gemensamma tillsynsmekanismen genom förordning (EU) nr 1024/2013 och av den gemensamma resolutionsmekanismen genom förordning (EU) nr 806/2014, finns det bristande överensstämmelse mellan unionens tillsyn och resolution av banker i de deltagande medlemsstaterna å ena sidan, och de nationella insättningsgarantisystemens effektivitet och trovärdighet om dessa banker skulle falla, i enlighet med direktiv 2014/49/EU, å andra sidan. Inrättandet av ett europeiskt insättningsgarantisystem är ett viktigt steg på vägen mot fullbordandet av den tredje pelaren i en fullfjädrad bankunion vid sidan av banktillsyn och bankresolution.

Denna föreslagna förordning bygger på det befintliga ramverket av nationella insättningsgarantisystem som styrs av direktiv 2014/49/EU om insättningsgarantisystem. Inrättandet av ett europeiskt insättningsgarantisystem ingår som en del av processen för ytterligare harmonisering av insättningsgarantier enligt direktiv 2014/49/EU. Tillämpningen av insättningsgarantier i de medlemsstater som deltar i det europeiska insättningsgarantisystemet kommer att bli mer enhetlig genom denna föreslagna förordning i och med att befogenheter avseende beslutsfattande, övervakning och verkställighet för systemet ges till den gemensamma resolutionsnämnden. Detta kommer att ge samma skydd till garanterade insättare och stödja en väl fungerande inre marknad. För att alla deltagande medlemsstater ska ha fullt förtroende för det europeiska insättningsgarantisystemets kvalitet och opartiskhet för skydd av insättningar, och för att göra insättningsgarantin mer effektiv, inrättas genom den föreslagna förordningen en insättningsgarantifond. Det är tänkt att den gemensamma resolutionsnämnden ska samla in bidragen direkt från instituten och styra och förvalta fonden.

6.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

- ☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**
 - ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
 - ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.
- ☒ Förslag eller initiativ som pågår under **en obegränsad tid**
 - Efter en inledande genomförandeperiod från 2017 till 2024
 - beräknas initiativet vara fullt operationellt.

6.7. Planerad metod för genomförandet¹⁶

- ☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen
 - ☐ inom dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
 - ☐ via genomförandeorgan
- ☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna
- ☐ **Indirekt förvaltning** genom delegering till
 - ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
 - ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
 - ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
 - ☒ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
 - ☐ offentligrättsliga organ
 - ☐ privaträttsliga organ som anförtratts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
 - ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtratts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
 - ☐ personer som anförtratts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten

¹⁶ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

7. FÖRVALTNING

7.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Enligt artikel 45 i förordningen ska nämnden vara ansvarig inför Europaparlamentet, rådet och kommissionen vid genomförandet av denna förordning, och bland annat varje år lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet, kommissionen och Europeiska revisionsrätten om genomförandet av de arbetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

7.2. Administrations- och kontrollsystem

7.2.1. Risker som identifierats

Förslaget skapar inga nya risker med avseende på en laglig, ekonomisk, effektiv och ändamålsenlig användning av budgetanslag.

Den interna riskhanteringen bör dock ta hänsyn till den särskilda karaktären hos mekanismen för finansiering av den gemensamma resolutionsnämnden. Till skillnad från många andra organ som inrättats av unionen kommer de tjänster som tillhandahålls av nämnden uteslutande att finansieras av finansinstituten.

För det andra kommer nämnden att ansvara för förvaltningen av insättningsgarantifonden. Med tanke på detta måste interna kontrollförfaranden utarbetas och fastställas.

7.2.2. Uppgifter om det interna kontrollsystemet

Ramar och regler för intern kontroll bör följa det mönster som tillämpas av andra myndigheter som inrättats av kommissionen, utom vad gäller förvaltningen av den gemensamma resolutionsnämnden, som kräver särskilda regler.

7.2.3. Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel

Internkontroll ska ingå som en del av nämndens förfaranden för beviljande av ansvarsfrihet och genomförande av de arbetsuppgifter den tilldelats. Kostnaderna för sådana förfaranden får inte vara högre än fördelarna med att undvika väsentliga fel.

7.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

I förordningen fastställs det att deltagande insättningsgarantisystem inte ska täckas av det europeiska systemet under faserna för återförsäkring, samförsäkring och fullständig försäkring om det deltagande systemet eller någon annan relevant myndighet i de respektive medlemsstaterna har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som följer av förordningen eller av direktiv 2014/49/EU om insättningsgarantisystem.

För att bekämpa bedrägeri, korruption och alla andra olagliga verksamheter ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) gälla för nämnden utan begränsningar.

Nämnden ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån

för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid nämnden.

Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagare av utbetalningar från nämnden, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

I artiklarna 61–66 i förordningen anges bestämmelserna om genomförande och kontroll av nämndens budget samt tillämpliga finansiella bestämmelser.

8. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

Analysen nedan omfattar en uppskattning av de totala kostnaderna för nämnden och dess administration. EU-budgeten förväntas inte belastas med några kostnader eftersom alla kostnader för nämnden kommer att finansieras helt och hållet av de cirka 6 000 finansinstitut som omfattas av det europeiska systemet för insättningsgaranti. Beräkningsmetoden kommer att grundas på storlek och kommer att fastställas i en delegerad akt under 2016. Av konsekvensskäl bör samma metod tillämpas inom ramen för det europeiska systemet för insättningsgaranti.

Styrelsens arbetsuppgifter kommer att vara begränsade avseende insättningsgarantier. Systemet kommer att utvecklas genom tre faser: i) återförsäkring, ii) samförsäkring och iii) fullständig försäkring. Under alla faser måste nämnden pröva huruvida det ansökande insättningsgarantisystemet lever upp till ett antal bestämmelser i direktiv 2014/49/EU, särskilt huruvida det har byggt upp sin nationella fond. Till skillnad från nämndens roll avseende resolution finns det inga skönsmässiga bedömningar i samband med dess beslut, eftersom betalningsskyldigheten för de deltagande systemen gentemot insättare (kompensation) eller mot en resolutionsmyndighet (bidrag till resolution) följer vad som har fastställts av administrativa eller rättsliga myndigheter.

I den första fasen kommer nämnden att bedöma ansökningar om återförsäkringsskydd och tillhandahålla nödvändigt stöd för att kompensera nationella insättningsgarantisystem inom ramen för täckning. Dessa arbetsuppgifter förblir desamma under fasen för samförsäkring men man kan, under i övrigt oförändrade förhållanden, förvänta ett större antal potentiella fall eftersom villkoren för täckning genom det europeiska systemet är mindre restriktiva än under återförsäkringsperioden. Under fasen för fullständig försäkring ökar nämndens arbetsuppgifter avsevärt. Utöver uppföljning på ansökningar om täckning måste nämnden beräkna och samla in bidragen från enskilda banker och förvalta den europeiska insättningsgarantifonden. Dessa arbetsuppgifter liknar arbetsuppgifterna inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen. Betydande stordriftsfördelar kan därför förväntas och de arbetsuppgifter som tillkommer innebär inte motsvarande ökning av personalbehoven.

Insättningsgarantisystemens personal beror på omfattningen av insatserna. Vissa system kan använda sina medel till åtgärder för att hindra instituts fallissemang, dvs. undvika utbetalningshändelser i första hand. System med en sådan möjlighet har också mer omfattande kapacitet för riskövervakning och riskhantering än system som bara har en ren återbetalningsfunktion för att kompensera insättarna. Det europeiska insättningsgarantisystemet skulle vara begränsat till att ge finansiellt stöd till sådana insättningsgarantisystem med återbetalningsfunktion.

Det finns mycket lite offentligt tillgänglig information om antalet tjänster inom nationella insättningsgarantisystem. En undersökning av *European Forum of Deposit Insurers* visar att direkta tjänster (dvs. utan att räkna med stödfunktioner) varierar mellan 10 och 40 heltidsekvivalenter för system med funktioner som är jämförbara med det europeiska systemet.

Mot bakgrund av de begränsade, men gradvis ökande, arbetsuppgifterna i det europeiska insättningsgarantisystemet föreslår kommissionen följande heltidsekvivalenter för direkta funktioner:

- Under återförsäkringsfasen: 5 heltidsekvivalenter (+ 0,5 heltidsekvivalenter stödfunktioner)
- Under samförsäkringsfasen: 10 heltidsekvivalenter (+ 1 heltidsekvivalent stödfunktioner)
- Under fullförsäkringsfasen: 20 heltidsekvivalenter (+ 2 heltidsekvivalenter stödfunktioner)

Tabell: Uppskattad utveckling av heltidsekvivalenter

Personal	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Tjänster i tjänsteförteckningen: AD	4	4	4	4	8	8	8	16
Tjänster i tjänsteförteckningen: AST	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Tjänster i tjänsteförteckningen: AST/SC	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTALT tjänster i tjänsteförteckningen	4,5	4,5	4,5	4,5	9	9	9	18
Kontraktsanställda (CA)	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Utstationerade nationella experter (END)	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Totalt antal anställda	5,5	5,5	5,5	5,5	11	11	11	22

GD FISMA har för närvarande en andel personal i stödfunktioner på 11,2 procent. I samband med inrättandet av det europeiska insättningsgarantisystemet räknar man med att betydande stordriftsfördelar kan uppnås med tanke på nämndens resolutionfunktioner, särskilt när det gäller personaladministration, beräkning och insamling av bidrag, och förvaltning av fonden. En andel på 9 procent för stödfunktioner verkar därför rimligt.

Tabell: Uppskattad utveckling av heltidsekvivalenter

Anslag	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Avdelning 1: Personalutgifter	658	658	658	658	1 315	1 315	1 315	2 631
Avdelning 2: Infrastruktur- och driftsutgifter	50	50	50	50	110	110	110	220
Avdelning 3: Driftsutgifter	116	116	116	116	232	232	232	464
Totalt	824	824	824	824	1 657	1 657	1 657	3 315

Viktigaste antaganden

Med utgångspunkt i vad som har bedömts för den gemensamma resolutionsnämndens funktion vad avser resolution föreslås följande personalfördelning:

- 80 % TA (68 % AD och 12 % AST)
- 10 % END
- 10 % CA

EU-institutionernas tjänsteföreskrifter kommer att tillämpas, vilket återspeglas i de kostnader per person som används:

- Genomsnittlig årlig kostnad för en TA: 131 000 euro
- Genomsnittlig årlig kostnad för en END: 78 000 euro
- Genomsnittlig årlig kostnad för en CA: 70 000 euro.

Utöver lönen inkluderar denna kostnad indirekta kostnader såsom byggnader, utbildning, IT och kostnader för sociala tjänster och hälsovård.

Eftersom nämnden har sitt säte i Bryssel används en lönekorrigeringskoefficient på 1.

Driftsutgifterna väntas uppgå till 15 % av de totala kostnaderna för nämnden. Detta är betydligt lägre än de 25 % som uppskattas för resolutionsfunktionen, eftersom det förväntas att kostnaderna för utveckling och underhåll av informationssystem och interna tjänster skulle kunna delas med resolutionsfunktionen.

8.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Ingen inverkan på unionens budget.

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer[Beteckning.....]	Diff./ Icke-diff. ¹⁷	från Efta-länder ¹⁸	från kandidatländer ¹⁹	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./ Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

¹⁷ Differentierade = Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

¹⁸ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

¹⁹ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetrame n	Budgetrubrik	Typ avanslag	Bidrag			
	Nummer[Beteckning.....]	Diff./ Icke- diff.	från Efta- länder	från kandidat- länder	från tredje- länder	enligt artikel 21.2 b i budget- förordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

8.2. Beräknad inverkan på utgifterna

Ingen inverkan på unionens budget.

8.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	[Beteckning.....]
------------------------------------	--------	-------------------

GD: <.....>			Årn ²⁰	Årn+1	Årn+2	Årn+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
• Driftsanslag										
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1)								
	Betalningar	(2)								
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1a)								
	Betalningar	(2 a)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ²¹										
Budgetrubrik (nr)		(3)								
TOTALA anslag för GD <....>	Åtaganden	=1+1a +3								
	Betalningar	=2+2a +3								

²⁰ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

²¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK <....> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År ⁿ	År ⁿ⁺¹	År ⁿ⁺²	År ⁿ⁺³	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		TOTALT
GD: <.....>								
• Personal								
• Övriga administrativa utgifter								
GD <....> TOTALT	Anslag							

TOTALA anslag enligt RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)								
--	---------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År ⁿ²²	År ⁿ⁺¹	År ⁿ⁺²	År ⁿ⁺³	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden							
	Betalningar							

²²

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

8.2.2. Beräknad inverkan på driftanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftanslag tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning ↓			År _n		År _{n+1}		År _{n+2}		År _{n+3}		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	RESULTAT																	
	Typ ²³	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ²⁴ ...																		
- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		
- Resultat																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		
TOTALA KOSTNADER																		

²³ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
²⁴ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

8.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

8.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År ²⁵	År _{n+1}	År _{n+2}	År _{n+3}	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
--	------------------	-------------------	-------------------	-------------------	---	--------

RUBRIK 5i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga administrativa utgifter								
Delsumma RUBRIK 5i den fleråriga budgetramen								

för belopp utanför RUBRIK 5²⁶ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5i den fleråriga budgetramen								

TOTALT								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Personalbehoven och andra utgifter av administrativ natur ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

²⁵ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

²⁶ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

8.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)							
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)²⁷							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ²⁸	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT							

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
--------------------------------------	--

²⁷

[Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

²⁸

Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

Extern personal	
-----------------	--

8.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

8.2.5. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	Årn	Årn+1	Årn+2	Årn+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

8.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

Ingen inverkan på unionens budget.

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget eller initiativets inverkan på inkomsterna ¹						
		År _n	År _{n+1}	År _{n+2}	År _{n+3}	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

--

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

--

¹ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.